

**Bruxelles, 13 iunie 2025
(OR. en)**

**10274/25
ADD 5**

**Dosar interinstituțional:
2025/0163(NLE)**

**AELE 52
CH 18
MI 395
ESPACE 47**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	13 iunie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 308 ANNEX 5
Subiect:	ANEXĂ la Propunerea de decizie a Consiliului privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a unui pachet amplu de acorduri în vederea consolidării, a aprofundării și a extinderii relațiilor bilaterale cu Confederația Elvețiană și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului privind clauzele și condițiile de participare a Confederației Elvețiene la Agenția Uniunii Europene pentru Programul spațial

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 308 ANNEX 5.

Anexă: COM(2025) 308 ANNEX 5

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.6.2025
COM(2025) 308 final

ANNEX 5

ANEXĂ

la

Propunerea de decizie a Consiliului

privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a unui pachet amplu de acorduri în vederea consolidării, a aprofundării și a extinderii relațiilor bilaterale cu Confederația Elvețiană și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului privind clauzele și condițiile de participare a Confederației Elvețiene la Agenția Uniunii Europene pentru Programul spațial

PROTOCOLUL DE MODIFICARE
A ACORDULUI
DINTRE COMUNITATEA EUROPEANĂ
ȘI CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ
PRIVIND SCHIMBURILE COMERCIALE CU PRODUSE AGRICOLE

UNIUNEA EUROPEANĂ, denumită în continuare „Uniunea”,

și

CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ, denumită în continuare „Elveția”,

denumite în continuare „părțile”,

REAMINTIND obiectivul Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole, încheiat la Luxemburg la 21 iunie 1999 (denumit în continuare „acordul”), de a întări relațiile de liber schimb între părți prin îmbunătățirea accesului fiecărei părți la piața produselor agricole a celeilalte părți,

REAMINTIND suveranitatea părților asupra politicilor lor agricole,

RECUNOSCÂND necesitatea modificării acordului ca urmare a instituirii unui spațiu comun de siguranță alimentară prin Protocolul la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară, încheiat la [...], la data de [...], (denumit în continuare „Protocolul de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară”), care acoperă anumite domenii care au fost reglementate până în prezent de acord,

RECUNOSCÂND necesitatea de a adapta dispozițiile instituționale ale acordului, de a spori eficacitatea și eficiența acordului și de a asigura coerența cu spațiul comun de siguranță alimentară,

AFIRMÂND că acordul ar trebui să se bazeze pe egalitate, reciprocitate și echilibrul general al avantajelor, drepturilor și obligațiilor părților în domeniile reglementate de acord,

REAMINTIND legătura intrinsecă dintre acord și celelalte șase acorduri dintre Comunitatea Europeană și Elveția, încheiate la Luxemburg, la 21 iunie 1999,

AFIRMÂND legătura intrinsecă dintre acord și spațiul comun de siguranță alimentară instituit prin Protocolul de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară, cu care formează un ansamblu coerent,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

ARTICOLUL 1

Modificări ale acordului și ale anexelor la acesta

Acordul se modifică după cum urmează:

- (1) Orice trimitere la „Comunitatea Europeană” sau la „Comunitate” din acord se interpretează ca o trimitere la Uniune.
- (2) Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 5

Eliminarea barierelor tehnice din calea schimburilor comerciale cu produse agricole

În scopul promovării schimburilor comerciale cu produse agricole, părțile elimină sau reduc barierele tehnice, în conformitate cu următoarele anexe la acord:

- anexa 7 privind comerțul cu produse vitivinicole;
- anexa 8 privind recunoașterea reciprocă și protecția denumirilor în sectorul băuturilor spirtoase și al băuturilor aromatizate pe bază de vin;
- anexa 9 privind produsele agricole și alimentare obținute prin metode ecologice;
- anexa 10 privind recunoașterea controalelor de conformitate cu standardele de comercializare pentru fructe și legume proaspete;

- anexa 12 privind protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare.”

(3) Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 6

Comitetul mixt pentru agricultură

(1) Se instituie un comitet mixt pentru agricultură.

Comitetul mixt pentru agricultură este compus din reprezentanți ai părților.

(2) Comitetul mixt pentru agricultură este coprezidat de un reprezentant al Uniunii și de un reprezentant al Elveției.

(3) Comitetul mixt pentru agricultură:

- (a) asigură buna funcționare și administrarea și aplicarea eficace a prezentului acord;
- (b) oferă un forum de consultare reciprocă și de schimb continuu de informații între părți, în special în vederea găsirii unei soluții în cazul oricărei dificultăți de interpretare sau de aplicare a acordului în conformitate cu articolul 7a;

- (c) face recomandări părților cu privire la aspecte care țin de prezentul acord;
 - (d) adoptă decizii în cazurile prevăzute de prezentul acord și
 - (e) exercită orice altă competență care îi este conferită prin prezentul acord.
- (4) Comitetul mixt pentru agricultură hotărăște prin consens.

Deciziile sunt obligatorii pentru părți, care iau toate măsurile necesare pentru a le pune în aplicare.

- (5) Comitetul mixt pentru agricultură se reunește cel puțin o dată pe an, alternativ la Bruxelles și Berna, cu excepția cazului în care copreședinții decid altfel. De asemenea, acesta se reunește la cererea oricăreia dintre părți. Copreședinții pot conveni ca o reuniune a Comitetului mixt pentru agricultură să aibă loc prin videoconferință sau teleconferință.

Comitetul mixt pentru agricultură poate hotărî să ia decizii prin procedură scrisă.

- (6) Comitetul mixt pentru agricultură își adoptă regulamentul de procedură în cadrul primei sale reuniuni.
- (7) Comitetul mixt pentru agricultură poate hotărî înființarea oricărui grup de lucru sau grup de experți care l-ar putea asista în îndeplinirea atribuțiilor sale.”

- (4) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 7

Principiul exclusivității

Pentru soluționarea unui litigiu referitor la interpretarea sau aplicarea acordului, părțile se angajează să nu aplice nicio altă metodă de soluționare în afara celor prevăzute de prezentul acord.”

- (5) Se introduc următoarele articole:

„ARTICOLUL 7a

Procedura în cazul unei dificultăți de interpretare sau de aplicare

(1) În cazul unei dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului acord, părțile se consultă între ele în cadrul Comitetului mixt pentru agricultură pentru a găsi o soluție reciproc acceptabilă. În acest scop, se pun la dispoziția Comitetului mixt pentru agricultură toate informațiile utile pentru a-i permite să efectueze o examinare detaliată a situației. Comitetul mixt pentru agricultură examinează toate posibilitățile care permit menținerea bunei funcționări a acordului.

(2) În cazul în care Comitetul mixt pentru agricultură nu este în măsură să găsească o soluție în legătură cu dificultatea menționată la alineatul (1) în termen de trei luni de la data la care aceasta i-a fost supusă atenției, oricare dintre părți poate solicita unei instanțe de arbitraj să soluționeze litigiul în conformitate cu normele prevăzute în Protocolul privind instanța de arbitraj la acord.

(3) Fiecare parte ia toate măsurile necesare pentru a se conforma cu bună-credință hotărârii instanței de arbitraj.

Partea în legătură cu care instanța de arbitraj a constatat că nu a respectat prezentul acord informează cealaltă parte, prin intermediul Comitetului mixt pentru agricultură, cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a se conforma hotărârii instanței de arbitraj.

(4) Procedura menționată la alineatul (2) de la prezentul articol nu afectează concesiile acordate și stabilite în anexele 1-3 la prezentul acord și administrarea acestora.

ARTICOLUL 7b

Măsuri compensatorii

(1) În cazul în care partea în legătură cu care instanța de arbitraj a constatat că nu a respectat prezentul acord nu informează cealaltă parte, într-un termen rezonabil stabilit în conformitate cu articolul IV.2 alineatul (6) din Protocolul privind instanța de arbitraj la prezentul acord, cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a se conforma hotărârii instanței de arbitraj sau în cazul în care cealaltă parte consideră că măsurile comunicate nu sunt conforme cu hotărârea instanței de arbitraj, această din urmă parte poate adopta măsuri compensatorii proporționale în cadrul prezentului acord sau al Protocolului de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară (denumite în continuare „măsuri compensatorii”) pentru a remedia un potențial dezechilibru. Aceasta notifică măsurile compensatorii părții care, potrivit constatării instanței de arbitraj, nu a respectat acordul, iar notificarea oferă precizări cu privire la aceste măsuri. Măsurile compensatorii respective intră în vigoare la trei luni de la data notificării.

(2) În cazul în care, în termen de o lună de la data notificării măsurilor compensatorii avute în vedere, Comitetul mixt pentru agricultură nu a luat o decizie de suspendare, de modificare sau de anulare a măsurilor compensatorii respective, oricare dintre părți poate supune arbitrajului proporționalitatea măsurilor compensatorii respective, în conformitate cu Protocolul privind instanța de arbitraj la prezentul acord.

(3) Instanța de arbitraj se pronunță în termenele prevăzute la articolul III.8 alineatul (3) din Protocolul privind instanța de arbitraj la prezentul acord.

(4) Măsurile compensatorii nu au efect retroactiv. În special, se mențin drepturile și obligațiile deja dobândite de persoanele fizice și operatorii economici înainte ca măsurile compensatorii să intre în vigoare.”

(6) Titlul articolului 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Secretul profesional”.

(7) Se introduce următorul articol:

„ARTICOLUL 9a

Informații clasificate și informații sensibile neclasificate

(1) Nicio dispoziție din prezentul acord nu se interpretează ca impunând unei părți să pună la dispoziție informații clasificate.

(2) Informațiile sau materialele clasificate furnizate de părți sau schimbate între ele în temeiul prezentului acord sunt gestionate și protejate în conformitate cu Acordul dintre Confederația Elvețiană și Uniunea Europeană privind procedurile de securitate pentru schimbul informațiilor clasificate, încheiat la Bruxelles la 28 aprilie 2008, precum și cu orice măsură de securitate de punere în aplicare a acestuia.

(3) Comitetul mixt pentru agricultură adoptă, prin intermediul unei decizii, instrucțiuni în materie de gestionare a informațiilor pentru a asigura protecția informațiilor sensibile neclasificate care fac obiectul schimbului dintre părți.”

(8) La articolul 11, la articolul 12 alineatul (2) și la articolul 13 alineatul (2), cuvintele „comitetul” și „comitetului” se înlocuiesc cu cuvintele „Comitetul mixt pentru agricultură”, respectiv „Comitetului mixt pentru agricultură”.

(9) Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 15

Anexe, apendice și protocol

Anexele la prezentul acord, inclusiv apendicele la acesta, și Protocolul privind instanța de arbitraj la prezentul acord fac parte integrantă din acesta.”

(10) Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„ARTICOLUL 16

Domeniul de aplicare teritorială

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriului în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în condițiile prevăzute în aceste tratate și, pe de altă parte, teritoriului Elveției.”

(11) La articolul 17, se introduc următoarele alineate:

„(5) În cazul în care prezentul acord este denunțat în conformitate cu alineatul (3), Protocolul de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară încetează să se mai aplice de la data menționată la alineatul (4).

(6) În cazul în care acordul încetează să se mai aplice, drepturile și obligațiile pe care persoanele fizice și operatorii economici le-au dobândit deja în temeiul acestuia se mențin. Părțile stabilesc de comun acord ce demersuri urmează să fie întreprinse cu privire la drepturile care sunt în curs de a fi dobândite.”

(12) Anexele 4, 5, 6 și 11 se abrogă la data intrării în vigoare a Protocolului de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară.

(13) Textul prevăzut în anexa la prezentul protocol se adaugă ca protocol la acord.

ARTICOLUL 2

Aplicarea tranzitorie a anexelor 4, 5, 6 și 11 la acord

Efectele anexelor 4, 5, 6 și 11 se mențin pe parcursul perioadei de tranziție stabilite la articolul 32 din Protocolul de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară care, în conformitate cu dispoziția respectivă, începe la data intrării în vigoare a protocolului respectiv și se încheie în termen de cel mult 24 de luni de la intrarea sa în vigoare.

În sensul acordului, data încheierii respectivei perioade de tranziție se stabilește printr-o decizie a Comitetului mixt pentru agricultură instituit în temeiul articolului 6 din acord, în urma notificării de către Comitetul mixt pentru siguranța alimentară instituit prin articolul 11 din Protocolul de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară.

ARTICOLUL 3

Intrare în vigoare

(1) Prezentul protocol este ratificat sau aprobat de către părți în conformitate cu procedurile proprii ale acestora. Fiecare parte notifică celeilalte părți îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului protocol.

(2) Prezentul protocol intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează ultimei notificări cu privire la instrumentele următoare:

- (a) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor;
- (b) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor;
- (c) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
- (d) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
- (e) Protocolul privind ajutoarele de stat la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
- (f) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători;

- (g) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători;
- (h) Protocolul privind ajutoarele de stat la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători;
- (i) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității;
- (j) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității;
- (k) Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind contribuția financiară regulată a Elveției la reducerea disparităților economice și sociale din Uniunea Europeană;
- (l) Acordul dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind participarea Confederației Elvețiene la programele Uniunii;
- (m) Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind clauzele și condițiile de participare a Confederației Elvețiene la Agenția Uniunii Europene pentru Programul spațial.

Încheiat la [...], la data de [...], în dublu exemplar, în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare dintre aceste texte fiind în egală măsură autentic.

DREPT CARE, subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest sens, au semnat prezentul protocol.

[Semnătură (formula următoare, în toate cele 24 de limbi ale UE: „Pentru Uniunea Europeană” și „Pentru Confederația Elvețiană”)]

PROTOCOL
PRIVIND INSTANȚA DE ARBITRAJ
LA ACORDUL
DINTRE COMUNITATEA EUROPEANĂ
ȘI CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ
PRIVIND SCHIMBURILE COMERCIALE CU PRODUSE AGRICOLE

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII PRELIMINARE

ARTICOLUL I.1

Domeniu de aplicare

În cazul în care una dintre părți (denumite în continuare „părțile”) supune un litigiu arbitrajului în conformitate cu articolul 7a alineatul (2) sau cu articolul 7b alineatul (2) din acord, se aplică regulile stabilite în prezentul protocol.

ARTICOLUL I.2

Grefă și servicii de secretariat

Biroul Internațional al Curții Permanente de Arbitraj de la Haga (denumit în continuare „Biroul Internațional”) îndeplinește funcțiile de grefă și asigură serviciile de secretariat necesare.

ARTICOLUL I.3

Notificări și calcularea termenelor

- (1) Notificările, inclusiv comunicările sau propunerile, pot fi transmise prin orice mijloc de comunicare care certifică sau permite certificarea transmiterii lor.
- (2) Aceste notificări pot fi transmise pe cale electronică numai în cazul în care o adresă a fost desemnată sau autorizată de către o parte special în acest scop.
- (3) Aceste notificări către părți se transmit, în cazul Elveției, Diviziei pentru Europa a Elveției din cadrul Departamentului Federal al Afacerilor Externe și, în cazul Uniunii, Serviciului Juridic al Comisiei.

(4) Orice termen prevăzut de prezentul protocol începe să curgă din ziua următoare datei la care are loc un eveniment sau o acțiune. Dacă ultima zi pentru transmiterea unui document coincide cu o zi nelucrătoare a instituțiilor Uniunii sau a Guvernului Elveției, termenul de transmitere a documentului se încheie în ziua lucrătoare imediat următoare. Zilele nelucrătoare care se încadrează în acest termen se includ în calcul.

ARTICOLUL I.4

Notificarea cererii de arbitraj

- (1) Partea care ia inițiativa de a recurge la arbitraj (denumită în continuare „reclamantul”) transmite celeilalte părți (denumită în continuare „pârâtul”) și Biroului Internațional o notificare a cererii de arbitraj.
- (2) Procedurile de arbitraj se consideră ca începând în ziua următoare celei în care pârâtul primește notificarea cererii de arbitraj.
- (3) Notificarea cererii de arbitraj include următoarele informații:
 - (a) cererea de înaintare a litigiului spre arbitraj;
 - (b) numele și datele de contact ale părților;
 - (c) numele și adresa reprezentantului (reprezentanților) reclamantului;

- (d) temeiul juridic al procedurii [articolul 7a alineatul (2) sau articolul 7b alineatul (2) din acord] și:
- (i) în cazurile menționate la articolul 7a alineatul (2) din acord, chestiunea care a cauzat litigiul, astfel cum a fost înscrisă oficial, în vederea soluționării, pe ordinea de zi a Comitetului mixt pentru agricultură, în conformitate cu articolul 7a alineatul (1) din acord și
 - (ii) în cazurile menționate la articolul 7b alineatul (2) din acord, hotărârea instanței de arbitraj, orice măsuri de punere în aplicare menționate la articolul 7a alineatul (3) din acord și măsurile compensatorii contestate;
- (e) indicarea oricărei norme care se află la originea litigiului sau care are legătură cu acesta;
- (f) o scurtă descriere a litigiului și
- (g) desemnarea unui arbitru sau, în cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, desemnarea a doi arbitri.
- (4) Constituirea instanței de arbitraj nu este împiedicată de eventuale afirmații privind caracterul suficient al notificării cererii de arbitraj. Litigiul este soluționat definitiv de instanța de arbitraj.

ARTICOLUL I.5

Răspunsul la notificarea cererii de arbitraj

(1) În termen de 60 de zile de la primirea notificării cererii de arbitraj, pârâtul transmite reclamantului și Biroului Internațional un răspuns la notificarea cererii de arbitraj, care include următoarele informații:

(a) numele și datele de contact ale părților;

(b) numele și adresa reprezentantului (reprezentanților) pârâtului;

(c) un răspuns la informațiile furnizate în notificarea cererii de arbitraj în conformitate cu articolul I.4 alineatul (3) literele (d)-(f) și

(d) desemnarea unui arbitru sau, în cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, desemnarea a doi arbitri.

(2) Constituirea unei instanțe de arbitraj nu este împiedicată de lipsa unui răspuns sau de un răspuns incomplet sau tardiv din partea pârâtului la notificarea cererii de arbitraj. Litigiul este soluționat definitiv de instanța de arbitraj.

(3) În cazul în care pârâtul solicită ca instanța de arbitraj să fie formată din cinci arbitri în răspunsul său la notificarea cererii de arbitraj, reclamantul desemnează un arbitru suplimentar în termen de 30 de zile de la primirea răspunsului la notificarea cererii de arbitraj.

ARTICOLUL I.6

Reprezentare și asistență

- (1) Părțile sunt reprezentate în fața instanței de arbitraj de unul sau mai mulți agenți. Agenții pot fi asistați de consilieri sau de avocați.
- (2) Orice modificare adusă în ceea ce privește agenții sau adresele acestora se notifică celeilalte părți, Biroului Internațional și instanței de arbitraj. Instanța de arbitraj poate, în orice moment, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți, să solicite dovezi privind competențele conferite agenților părților.

CAPITOLUL II

COMPONENȚA INSTANȚEI DE ARBITRAJ

ARTICOLUL II.1

Numărul arbitrilor

Instanța de arbitraj este formată din trei arbitri. În cazul în care reclamantul, în notificarea cererii sale de arbitraj, sau pârâtul, în răspunsul său la notificarea cererii de arbitraj, solicită acest lucru, instanța de arbitraj este formată din cinci arbitri.

ARTICOLUL II.2

Numirea arbitrilor

- (1) În cazul în care urmează să fie numiți trei arbitri, fiecare dintre părți desemnează unul dintre ei. Cei doi arbitri numiți de părți aleg al treilea arbitru, care este președintele instanței de arbitraj.
- (2) În cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, fiecare dintre părți desemnează doi dintre ei. Cei patru arbitri numiți de părți îl aleg pe al cincilea arbitru, care exercită funcția de președinte al instanței de arbitraj.
- (3) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la desemnarea ultimului arbitru numit de părți, arbitrii nu ajung la un acord cu privire la alegerea președintelui instanței de arbitraj, președintele este numit de secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj.
- (4) Pentru a contribui la alegerea arbitrilor care urmează să formeze instanța de arbitraj, se stabilește și se actualizează, atunci când este necesar, o listă orientativă de persoane care dețin calificările menționate la alineatul (6), care va fi comună tuturor acordurilor bilaterale din domeniile legate de piața internă la care participă Elveția, precum și Acordului dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind sănătatea, încheiat la [...] la data de [...] (denumit în continuare „Acordul privind sănătatea”), Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole, încheiat la Luxemburg la 21 iunie 1999 (denumit în continuare „Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole”) și Acordului dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind contribuția financiară regulată a Elveției la reducerea disparităților economice și sociale din Uniunea Europeană, încheiat la [...] la data de [...] (denumit în continuare „Acordul privind contribuția financiară regulată a Elveției”). Comitetul mixt pentru agricultură adoptă și actualizează lista respectivă printr-o decizie în sensul acordului.

(5) În cazul în care o parte nu desemnează un arbitru, secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj numește arbitrul respectiv de pe lista menționată la alineatul (4). În lipsa unei astfel de liste, arbitrul este numit prin tragere la sorți de către secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj dintre persoanele care au fost propuse în mod oficial de una dintre părți sau de ambele părți în sensul alineatului (4).

(6) Persoanele care formează instanța de arbitraj sunt persoane cu înaltă calificare, cu sau fără legături cu părțile, care oferă garanții de independență și de lipsă a conflictelor de interese și au o vastă experiență. În special, acestea trebuie să dețină competențe demonstrate în drept și în domeniile reglementate de prezentul acord, să nu primească instrucțiuni de la niciuna dintre părți, să își exercite funcțiile în nume propriu și să nu accepte instrucțiuni de la nicio organizație sau administrație publică în legătură cu aspecte legate de litigiu. Președintele instanței de arbitraj trebuie să aibă, de asemenea, experiență în procedurile de soluționare a litigiilor.

ARTICOLUL II.3

Declarațiile arbitrilor

(1) Atunci când o persoană este avută în vedere pentru numirea în calitate de arbitru, aceasta semnalează toate circumstanțele care pot da naștere unor îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea sau independența sa. De la numire și pe parcursul întregii proceduri de arbitraj, arbitrul semnalează aceste circumstanțe părților și celorlalți arbitri fără întârziere, în cazul în care nu a făcut deja acest lucru.

(2) Orice arbitru poate fi revocat în cazul în care există circumstanțe care ar putea da naștere unor îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea sau independența sa.

- (3) O parte poate solicita revocarea unui arbitru pe care l-a numit numai pentru un motiv care i se aduce la cunoștință după numirea respectivă.
- (4) În cazul în care un arbitru nu acționează sau se află, *de jure* sau *de facto*, în imposibilitatea de a îndeplini rolul care îi revine, se aplică procedura de revocare a arbitrilor prevăzută la articolul II.4.

ARTICOLUL II.4

Revocarea arbitrilor

- (1) Orice parte care dorește să revoce un arbitru depune o cerere de revocare în termen de 30 de zile de la data la care i s-a notificat numirea arbitrului respectiv sau în termen de 30 de zile de la data la care a luat cunoștință de circumstanțele menționate la articolul II.3.
- (2) Cererea de revocare se transmite celeilalte părți, arbitrului revocat, celorlalți arbitri și Biroului Internațional. Aceasta precizează motivele care stau la baza cererii de revocare.
- (3) În cazul în care s-a formulat o cerere de revocare, cealaltă parte poate accepta cererea de revocare. Arbitrul în cauză poate, la rândul său, să se retragă din procedură. Acceptarea sau retragerea din procedură nu presupune recunoașterea motivelor care stau la baza cererii de revocare.
- (4) În cazul în care, în termen de 15 zile de la data notificării cererii de revocare, cealaltă parte nu acceptă cererea de revocare sau arbitrul în cauză nu se retrage din procedură, partea care solicită revocarea poate solicita secretarului general al Curții Permanente de Arbitraj să ia o decizie cu privire la revocare.

(5) Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, decizia menționată la alineatul (4) indică motivele care stau la baza deciziei respective.

ARTICOLUL II.5

Înlocuirea unui arbitru

(1) Sub rezerva alineatului (2) de la prezentul articol, în cazul în care este necesară înlocuirea unui arbitru în cursul procedurii de arbitraj, se numește sau se alege un înlocuitor în conformitate cu procedura prevăzută la articolul II.2 aplicabilă numirii sau alegerii arbitrului care urmează să fie înlocuit. Această procedură se aplică chiar dacă una dintre părți nu și-a exercitat dreptul de a numi arbitru care urmează să fie înlocuit sau de a participa la numirea acestuia.

(2) În cazul înlocuirii unui arbitru, procedura se reia în etapa în care arbitru înlocuit și-a încetat exercitarea funcțiilor, cu excepția cazului în care instanța de arbitraj decide altfel.

ARTICOLUL II.6

Exonerarea de răspundere

Cu excepția cazurilor de abatere săvârșită cu intenție sau de neglijență gravă, părțile renunță, în măsura maximă permisă de legislația aplicabilă, la orice acțiune împotriva arbitrilor care vizează orice act sau omisiune legată de arbitraj.

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE ARBITRAJ

ARTICOLUL III.1

Dispoziții generale

- (1) Data constituirii instanței de arbitraj este data la care ultimul arbitru a acceptat numirea sa.
- (2) Instanța de arbitraj se asigură că părțile sunt tratate în mod egal și că, într-un stadiu adecvat al procedurii, fiecare dintre acestea are suficiente posibilități de a-și exercita drepturile și de a-și susține cauza. Instanța de arbitraj desfășoară procedura astfel încât să evite întârzierile și cheltuielile inutile și să asigure soluționarea litigiului dintre părți.
- (3) Se organizează o audiere, cu excepția cazului în care instanța de arbitraj decide altfel, după audierea părților.
- (4) Atunci când o parte transmite o comunicare instanței de arbitraj, aceasta efectuează acest demers prin intermediul Biroului Internațional și transmite o copie celeilalte părți în același timp. Biroul Internațional transmite fiecăruia dintre arbitri o copie a acestei comunicări.

ARTICOLUL III.2

Locul arbitrajului

Locul arbitrajului este Haga. În cazul în care circumstanțe excepționale impun acest lucru, instanța de arbitraj se poate întruni în orice alt loc pe care îl consideră adecvat pentru deliberări.

ARTICOLUL III.3

Limba

- (1) Limbile de procedură sunt limba franceză și limba engleză.
- (2) Instanța de arbitraj poate dispune ca toate documentele care însoțesc cererea introductivă sau memoriul în apărare, precum și toate celelalte documente prezentate în cursul procedurii în limba lor originală să fie însoțite de o traducere în una dintre limbile de procedură.

ARTICOLUL III.4

Cererea introductivă

- (1) Reclamantul transmite cererea introductivă în scris părâtului și instanței de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, în termenul stabilit de instanța de arbitraj. Reclamantul poate decide să considere că notificarea cererii sale de arbitraj menționată la articolul I.4 reprezintă cererea introductivă, cu condiția ca aceasta să îndeplinească, de asemenea, condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

- (2) Cererea introductivă cuprinde următoarele informații:
- (a) informațiile prevăzute la articolul I.4 alineatul (3) literele (b)-(f);
 - (b) o expunere a elementelor de fapt prezentate în susținerea cererii și
 - (c) argumentele juridice invocate în susținerea cererii.
- (3) Cererea introductivă este însoțită, în măsura posibilului, de orice documente și alte mijloace de probă menționate de reclamant sau ar trebui să facă trimitere la acestea.

ARTICOLUL III.5

Memoriul în apărare

- (1) Pârâtul transmite memoriul în apărare în scris reclamantului și instanței de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, în termenul stabilit de instanța de arbitraj. Pârâtul poate decide să considere că răspunsul la notificarea cererii de arbitraj menționat la articolul I.5 reprezintă un memoriu în apărare, cu condiția ca răspunsul la notificarea cererii de arbitraj să îndeplinească, de asemenea, condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol.
- (2) Memoriul în apărare răspunde punctelor din cererea introductivă indicate în conformitate cu articolul III.4 alineatul (2) literele (a)-(c) din prezentul protocol. Acesta este însoțit, în măsura posibilului, de orice documente și alte mijloace de probă menționate de pârât sau ar trebui să facă trimitere la acestea.

(3) În memoriul în apărare sau într-o etapă ulterioară a procedurii de arbitraj, în cazul în care instanța de arbitraj decide că o întârziere este justificată de circumstanțe, pârâtul poate formula o cerere reconvențională, cu condiția ca instanța de arbitraj să fie competentă în privința acesteia.

(4) Articolul III.4 alineatele (2) și (3) se aplică unei cereri reconvenționale.

ARTICOLUL III.6

Competența arbitrală

(1) Instanța de arbitraj hotărăște dacă este competentă în temeiul articolului 7a alineatul (2) sau al articolului 7b alineatul (2) din acord.

(2) În cazurile menționate la articolul 7a alineatul (2) din acord, instanța de arbitraj este abilitată să examineze chestiunea care a cauzat litigiul, astfel cum a fost înscrisă oficial, în vederea soluționării, pe ordinea de zi a Comitetului mixt pentru agricultură, în conformitate cu articolul 7a alineatul (1) din acord.

(3) În cazurile menționate la articolul 7b alineatul (2) din acord, instanța de arbitraj care a audiat cauza principală este abilitată să examineze proporționalitatea măsurilor compensatorii contestate, inclusiv în cazul în care măsurile respective au fost adoptate integral sau parțial în cadrul Protocolului de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară.

(4) Excepția de necompetență a instanței de arbitraj se formulează cel târziu în memoriul în apărare sau, în cazul unei cereri reconvenționale, în răspunsul la aceasta. Faptul că o parte a numit un arbitru sau a luat parte la numirea acestuia nu o privează de dreptul de a formula o astfel de excepție. Excepția potrivit căreia litigiul ar depăși competențele instanței de arbitraj se formulează de îndată ce chestiunea presupusă a depăși competențele acesteia este ridicată în cursul procedurii de arbitraj. În orice caz, instanța de arbitraj poate admite o excepție formulată după expirarea termenului prevăzut în cazul în care consideră că întârzierea a avut un motiv întemeiat.

(5) Instanța de arbitraj se poate pronunța cu privire la excepția menționată la alineatul (4) fie prin considerarea acesteia ca fiind o chestiune prealabilă, fie în hotărârea asupra fondului cauzei.

ARTICOLUL III.7

Alte observații scrise

Instanța de arbitraj decide, după consultarea părților, cu privire la celelalte observații scrise, pe lângă cererea introductivă și memoriul în apărare, pe care părțile le prezintă sau le pot prezenta și stabilește termenul de depunere a acestora.

ARTICOLUL III.8

Termene

- (1) Termenele stabilite de instanța de arbitraj pentru comunicarea documentelor scrise, inclusiv a cererii introductive și a memoriului în apărare, nu depășesc 90 de zile, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.
- (2) Instanța de arbitraj ia o hotărâre definitivă în termen de 12 luni de la data constituirii sale. În circumstanțe excepționale care prezintă dificultăți deosebite, instanța de arbitraj poate prelungi acest termen cu cel mult trei luni.
- (3) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se reduc la jumătate:
 - (a) la cererea reclamantului sau a pârâtului, dacă, în termen de 30 de zile de la această cerere, instanța de arbitraj hotărăște, după audierea celeilalte părți, că respectiva cauză este urgentă sau
 - (b) în cazul în care părțile convin astfel.
- (4) În cazurile menționate la articolul 7b alineatul (2) din acord, instanța de arbitraj se pronunță definitiv în termen de șase luni de la data la care măsurile compensatorii au fost notificate în conformitate cu articolul 7b alineatul (1) din acord.

ARTICOLUL III.9

Măsuri provizorii

- (1) În cazurile menționate la articolul 7b alineatul (2) din acord, în orice etapă a procedurii de arbitraj, oricare dintre părți poate să solicite măsuri provizorii constând în suspendarea măsurilor compensatorii.
- (2) Cererile înaintate în conformitate cu alineatul (1) indică obiectul procedurii, împrejurările care demonstrează urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică la prima vedere dispunerea măsurilor provizorii solicitate. Cererile cuprind toate mijloacele de probă și propunerile de mijloace de probă disponibile destinate să justifice dispunerea măsurilor provizorii.
- (3) Partea care solicită măsurile provizorii transmite cererea sa în scris celeilalte părți și instanței de arbitraj, prin intermediul Biroului Internațional. Instanța de arbitraj stabilește un termen scurt în care cealaltă parte poate prezenta observații scrise sau orale.
- (4) În termen de o lună de la înaintarea cererii menționate la alineatul (1), instanța de arbitraj adoptă o hotărâre privind suspendarea măsurilor compensatorii contestate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) instanța de arbitraj consideră satisfăcătoare, la prima vedere, temeinicia cauzei prezentate de partea care solicită măsurile provizorii în cererea sa;
 - (b) instanța de arbitraj consideră că, în așteptarea hotărârii sale definitive, partea care solicită măsurile provizorii ar suferi un prejudiciu grav și ireparabil în lipsa suspendării măsurilor compensatorii și

(c) prejudiciul cauzat părții care solicită măsurile provizorii prin aplicarea imediată a măsurilor compensatorii contestate prevalează asupra interesului pentru aplicarea imediată și efectivă a acestor măsuri.

(5) O hotărâre luată de instanța de arbitraj în conformitate cu alineatul (4) are numai efect provizoriu și nu aduce atingere hotărârii instanței de arbitraj asupra fondului cauzei.

(6) Cu excepția cazului în care hotărârea luată de instanța de arbitraj în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol stabilește o dată anterioară pentru încetarea suspendării, suspendarea expiră în momentul în care se ia hotărârea definitivă în temeiul articolului 7b alineatul (2) din acord.

(7) Pentru a se evita orice îndoială, în sensul prezentului articol, este de la sine înțeles că, atunci când se analizează interesele părții care solicită măsurile provizorii și, respectiv, ale celeilalte părți, instanța de arbitraj ține seama de interesele persoanelor fizice și ale operatorilor economici ai părților, însă această considerație nu echivalează cu acordarea vreunei calități acestor persoane fizice sau operatori economici în fața instanței de arbitraj.

ARTICOLUL III.10

Mijloace de probă

(1) Fiecare parte furnizează elemente de probă ale faptelor pe care își întemeiază cererea sau apărarea.

- (2) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate cere părților să îi furnizeze informațiile relevante pe care le consideră necesare și adecvate. Instanța de arbitraj stabilește un termen în care părțile trebuie să răspundă la cererea sa.
- (3) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate încerca să obțină din orice sursă informațiile pe care le consideră adecvate. Instanța de arbitraj poate, de asemenea, să ceară avizul experților dacă îl consideră necesar, sub rezerva eventualelor clauze și condiții convenite de părți, după caz.
- (4) Toate informațiile obținute de instanța de arbitraj în temeiul prezentului articol sunt puse la dispoziția părților, iar părțile pot prezenta instanței de arbitraj observații cu privire la aceste informații.
- (5) După ce a solicitat opiniile celeilalte părți, instanța de arbitraj adoptă măsurile adecvate pentru a aborda orice probleme ridicate de una dintre părți cu privire la protecția datelor cu caracter personal, la secretul profesional și la interesele legitime legate de confidențialitate.
- (6) Instanța de arbitraj examinează admisibilitatea, relevanța și forța mijloacelor de probă prezentate.

ARTICOLUL III.11

Audieri

- (1) Atunci când trebuie să aibă loc o audiere, instanța de arbitraj, după consultarea părților, notifică părților cu suficient timp înainte data, ora și locul audierii.

(2) Audierea este publică în afară de cazul în care, din motive grave, instanța de arbitraj decide altfel, din oficiu sau la cererea părților.

(3) Procesul-verbal al fiecărei audieri se întocmește și se semnează de către președintele instanței de arbitraj. Numai procesele-verbale respective sunt autentice.

(4) Instanța de arbitraj poate decide să organizeze audierea online, în conformitate cu practica Biroului Internațional. Părțile sunt informate în timp util cu privire la această practică. În astfel de cazuri, se aplică, *mutatis mutandis*, alineatul (1) și alineatul (3).

ARTICOLUL III.12

Neîndeplinirea obligațiilor

(1) În cazul în care, în termenul stabilit de prezentul protocol sau de instanța de arbitraj, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, reclamantul nu și-a prezentat cererea introductivă, instanța de arbitraj dispune închiderea procedurii de arbitraj, cu excepția cazului în care există chestiuni nesoluționate cu privire la care ar putea fi necesară o hotărâre și în cazul în care instanța de arbitraj consideră oportun să procedeze astfel.

În cazul în care, în termenul stabilit de prezentul protocol sau de instanța de arbitraj, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, pârâtul nu și-a prezentat răspunsul la notificarea cererii de arbitraj sau memoriul în apărare, instanța de arbitraj dispune continuarea procedurii, fără a considera că aceasta constituie în sine acceptarea afirmațiilor reclamantului.

Al doilea paragraf se aplică și în cazul în care reclamantul nu prezintă un răspuns la o cerere reconvențională.

(2) În cazul în care o parte, convocată în mod corespunzător în conformitate cu articolul III.11 alineatul (1), nu se prezintă la o audiere și nu demonstrează existența unor motive suficiente pentru neprezentare, instanța de arbitraj poate continua procedura de arbitraj.

(3) În cazul în care o parte, invitată în mod corespunzător de instanța de arbitraj să prezinte mijloace de probă suplimentare, nu face acest lucru în termenele stabilite, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, instanța de arbitraj se poate pronunța pe baza mijloacelor de probă de care dispune.

ARTICOLUL III.13

Încheierea procedurii

(1) În cazul în care se demonstrează că părțile au avut în mod rezonabil posibilitatea de a-și prezenta argumentele, instanța de arbitraj poate declara închiderea procedurii.

(2) În cazul în care consideră că acest lucru este necesar ca urmare a unor circumstanțe excepționale, instanța de arbitraj poate decide, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți, să redeschidă procedura în orice moment înainte de a pronunța o hotărâre.

CAPITOLUL IV

PRONUNȚAREA HOTĂRÂRII

ARTICOLUL IV.1

Hotărâri

Instanța de arbitraj se străduiește să hotărască prin consens. Cu toate acestea, în cazul în care pronunțarea unei hotărâri prin consens se dovedește imposibilă, hotărârea instanței de arbitraj se ia cu majoritatea arbitrilor.

ARTICOLUL IV.2

Forma și efectele hotărârii instanței de arbitraj

- (1) Instanța de arbitraj poate pronunța hotărâri separate cu privire la diferite chestiuni în momente diferite.
- (2) Toate hotărârile se emit în formă scrisă și se motivează. Acestea sunt definitive și obligatorii pentru părți.
- (3) Hotărârea instanței de arbitraj este semnată de arbitri, indică data la care a fost pronunțată și precizează locul arbitrajului. O copie a hotărârii semnate de arbitri este comunicată părților de către Biroul Internațional.

(4) Biroul Internațional face publică hotărârea instanței de arbitraj.

Atunci când face publică hotărârea instanței de arbitraj, Biroul Internațional respectă normele relevante privind protecția datelor cu caracter personal, secretul profesional și interesele legitime legate de confidențialitate.

Normele menționate la al doilea paragraf sunt identice pentru toate acordurile bilaterale din domeniile pieței interne la care participă Elveția, precum și pentru Acordul privind sănătatea, Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole și Acordul privind contribuția financiară regulată a Elveției. Comitetul mixt pentru agricultură adoptă și actualizează normele respective printr-o decizie în sensul acordului.

(5) Părțile se conformează fără întârziere tuturor hotărârilor instanței de arbitraj.

(6) În cazurile menționate la articolul 7a alineatul (2) din acord, după obținerea punctului de vedere al părților, instanța de arbitraj stabilește un termen rezonabil în hotărârea asupra fondului cauzei pentru conformarea cu hotărârea sa în conformitate cu articolul 7a alineatul (3) din acord, ținând seama de procedurile interne ale părților.

ARTICOLUL IV.3

Legislația aplicabilă, normele de interpretare, mediatorul

(1) Legislația aplicabilă constă în acord, precum și în orice altă normă de drept internațional relevantă pentru aplicarea acestuia.

(2) Hotărârile anterioare luate de un organism de soluționare a litigiilor în ceea ce privește proporționalitatea măsurilor compensatorii în temeiul Protocolului de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară menționat la articolul 7b alineatul (1) din acord sunt obligatorii pentru instanța de arbitraj.

(3) Instanța de arbitraj nu poate hotărî în calitate de mediator sau *ex aequo et bono*.

ARTICOLUL IV.4

Soluție stabilită de comun acord sau alte motive pentru închiderea procedurii

(1) Părțile pot, în orice moment, să convină asupra unei soluții în legătură cu litigiul dintre ele. Acestea comunică împreună orice astfel de soluție instanței de arbitraj. În cazul în care soluția necesită aprobare în temeiul procedurilor naționale relevante ale uneia dintre părți, notificarea menționează această cerință, iar procedura de arbitraj se suspendă. În cazul în care o astfel de aprobare nu este necesară sau la notificarea finalizării unor astfel de proceduri naționale, procedura de arbitraj se încheie.

(2) Dacă, în cursul procedurii, reclamantul informează în scris instanța de arbitraj că nu dorește să continue procedura și dacă, la data primirii comunicării respective de către instanța de arbitraj, pârâtul nu a intervenit încă în procedură, instanța de arbitraj emite o ordonanță prin care constată în mod oficial închiderea procedurii. Instanța de arbitraj hotărăște cu privire la costuri, care sunt suportate de reclamant, în cazul în care comportamentul părții respective justifică acest lucru.

(3) În cazul în care, înainte de pronunțarea hotărârii instanței de arbitraj, instanța de arbitraj concluzionează că a devenit inutilă sau imposibilă continuarea procedurii din orice alt motiv decât cele menționate la alineatele (1) și (2), instanța de arbitraj informează părțile cu privire la intenția sa de a emite o ordonanță de închidere a procedurii.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care există chestiuni nesoluționate cu privire la care ar putea fi necesar să se pronunțe și în cazul în care instanța de arbitraj consideră oportun să acționeze astfel.

(4) Instanța de arbitraj comunică părților o copie a ordonanței prin care se finalizează procedura de arbitraj sau a deciziei luate de comun acord între părți, semnată de arbitri. Articolul IV.2 alineatele (2)-(5) se aplică deciziilor cu privire la arbitraj luate de comun acord între părți.

ARTICOLUL IV.5

Rectificarea hotărârii instanței de arbitraj

(1) În termen de 30 de zile de la primirea hotărârii instanței de arbitraj, o parte poate, transmițând o notificare celeilalte părți și instanței de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, să solicite instanței de arbitraj să rectifice în textul hotărârii instanței de arbitraj orice eroare de calcul, orice eroare materială sau tipografică sau orice eroare sau omisiune de natură similară. În cazul în care consideră că respectiva cerere este justificată, instanța de arbitraj efectuează rectificarea în termen de 45 de zile de la primirea cererii. Cererea nu are efect suspensiv asupra termenului prevăzut la articolul IV.2 alineatul (6).

(2) În termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii sale, instanța de arbitraj poate să efectueze din proprie inițiativă rectificările menționate la alineatul (1).

(3) Rectificările menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se efectuează în scris și fac parte integrantă din hotărâre. Se aplică articolul IV.2 alineatele (2)-(5).

ARTICOLUL IV.6

Onorariile arbitrilor

(1) Onorariile menționate la articolul IV.7 trebuie să fie rezonabile, ținând seama de complexitatea cauzei, de timpul alocat de arbitri și de toate celelalte circumstanțe relevante.

(2) Se stabilește și se actualizează, atunci când este necesar, o listă a indemnizațiilor zilnice și a programului de lucru maxim și minim, care va fi comună tuturor acordurilor bilaterale din domeniile pieței interne la care participă Elveția, precum și Acordului privind sănătatea, Acordului privind schimburile comerciale cu produse agricole și Acordului privind contribuția financiară regulată a Elveției. Comitetul mixt pentru agricultură adoptă și actualizează lista respectivă printr-o decizie în sensul acordului.

ARTICOLUL IV.7

Costuri

(1) Fiecare parte își suportă propriile costuri și jumătate din costurile instanței de arbitraj.

(2) Instanța de arbitraj își stabilește propriile costuri în hotărârea asupra fondului cauzei. Aceste costuri includ numai:

(a) onorariile arbitrilor, care trebuie indicate separat pentru fiecare arbitru și stabilite chiar de instanța de arbitraj în conformitate cu articolul IV.6;

(b) cheltuielile de călătorie și alte cheltuieli efectuate de arbitri și

(c) onorariile și cheltuielile Biroului Internațional.

(3) Costurile menționate la alineatul (2) trebuie să fie rezonabile, ținând seama de valoarea litigiului, de complexitatea litigiului, de timpul alocat de arbitri și de eventualii experți numiți de instanța de arbitraj în legătură cu acesta, precum și de orice alte circumstanțe relevante.

ARTICOLUL IV.8

Plata în avans a costurilor

(1) La începutul arbitrajului, Biroul Internațional poate solicita părților să consemneze o sumă egală cu titlu de avans pentru costurile menționate la articolul IV.7 alineatul (2).

(2) În cursul procedurii de arbitraj, Biroul Internațional poate solicita părților să consemneze și alte sume în plus față de cele menționate la alineatul (1).

(3) Toate sumele consemnate de părți în conformitate cu prezentul articol se achită Biroului Internațional și se utilizează de acesta pentru a acoperi costurile suportate efectiv, inclusiv, în special, onorariile arbitrilor și ale Biroului Internațional.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL V.1

Modificări

Comitetul mixt pentru agricultură poate adopta, prin decizie, modificări ale prezentului protocol.

PROTOCOL
DE INSTITUIRE A UNUI SPAȚIU COMUN DE SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ
LA ACORDUL
DINTRE COMUNITATEA EUROPEANĂ
ȘI CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ
PRIVIND SCHIMBURILE COMERCIALE CU PRODUSE AGRICOLE

UNIUNEA EUROPEANĂ, denumită în continuare „Uniunea”,

și

CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ, denumită în continuare „Elveția”,

denumite în continuare „părțile”,

HOTĂRÂTE să îmbunătățească siguranța produselor alimentare și a hranei pentru animale de-a lungul întregului lanț alimentar pe teritoriile statelor membre ale Uniunii și pe teritoriul Elveției prin instituirea unui spațiu comun de siguranță alimentară care să completeze Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole, încheiat la Luxemburg la 21 iunie 1999,

URMĂRIND să prevină și să controleze bolile transmisibile ale animalelor care pot avea un impact semnificativ asupra sănătății publice și a siguranței alimentare,

URMĂRIND să prevină și să controleze organismele dăunătoare plantelor și bolile plantelor,

URMĂRIND să combată rezistența la antimicrobiene,

CONFIRMÂNDU-ȘI disponibilitatea de a îmbunătăți protecția animalelor și de a promova bunăstarea animalelor,

URMĂRIND să garanteze practici echitabile în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție a produselor alimentare și a hranei pentru animale și să intensifice lupta împotriva practicilor frauduloase sau înșelătoare din lanțul agroalimentar,

DORIND să își intensifice eforturile de coordonare a pozițiilor lor și să se sprijine reciproc în activitatea desfășurată în cadrul organizațiilor internaționale,

REAMINTIND că Uniunea și Elveția au obligații în temeiul a numeroase acorduri bilaterale care reglementează diverse domenii și care prevăd drepturi și obligații specifice similare, în anumite privințe, cu cele prevăzute în cadrul Uniunii,

REAMINTIND că scopul acestor acorduri bilaterale este de a spori competitivitatea Europei și de a crea legături economice mai strânse între părți, bazate pe egalitate, reciprocitate și echilibrul general al avantajelor, drepturilor și obligațiilor acestora,

DECISE să consolideze și să aprofundeze participarea Elveției la piața internă a Uniunii, pe baza acelorași norme care se aplică pieței interne, păstrându-și în același timp independența și pe cea a instituțiilor sale, precum și, în ceea ce privește Elveția, respectarea principiilor care decurg din democrația directă, federalism și caracterul sectorial al participării sale la piața internă,

REAFIRMÂND că se menține competența Curții Federale Supreme Elvețiene și a tuturor celorlalte instanțe elvețiene, precum și a instanțelor statelor membre și a Curții de Justiție a Uniunii Europene de a interpreta prezentul protocol în cazuri individuale,

CONȘTIENTE de asigurarea uniformității în domeniile legate de piața internă la care participă Elveția, atât actuale, cât și viitoare,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

PARTEA I

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 1

Scop

Scopul prezentului protocol este de a extinde domeniul de aplicare al Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole, încheiat la Luxemburg la 21 iunie 1999 (denumit în continuare „Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole”), la întregul lanț alimentar prin instituirea unui spațiu comun de siguranță alimentară între părți și de a garanta părților, precum și operatorilor economici și persoanelor fizice, o mai mare securitate juridică, tratament egal și condiții de concurență echitabile în domeniul pieței interne care intră în domeniul de aplicare al spațiului comun de siguranță alimentară.

ARTICOLUL 2

Domeniu de aplicare

Domeniul de aplicare al spațiului comun de siguranță alimentară acoperă toate etapele de producție, prelucrare și distribuție a produselor alimentare, a hranei pentru animale și a subproduselor de origine animală, sănătatea animală și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, materialul de reproducere a plantelor, rezistența la antimicrobiene, ameliorarea animalelor, contaminanți și reziduuri, materialele și obiectele destinate să vină în contact cu alimentele, etichetarea, precum și controalele oficiale aferente.

ARTICOLUL 3

Acorduri bilaterale în domeniile legate de piața internă la care participă Elveția

- (1) Acordurile bilaterale existente și viitoare dintre Uniune și Elveția în domeniile legate de piața internă la care participă Elveția sunt considerate un ansamblu coerent care asigură un echilibru între drepturi și obligații între Uniune și Elveția.
- (2) Prezentul protocol constituie un acord bilateral într-un domeniu legat de piața internă la care participă Elveția.

ARTICOLUL 4

Definiție

În sensul prezentului protocol, „acte juridice adoptate în temeiul oricăruia dintre actele juridice enumerate în anexa I” înseamnă actele juridice desemnate ca acte delegate sau de punere în aplicare în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”), precum și alte acte juridice fără caracter legislativ adoptate în temeiul oricăruia dintre actele juridice enumerate în anexa I.

PARTEA II

SPAȚIUL COMUN DE SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ

ARTICOLUL 5

Instituirea și obiectivele spațiului comun de siguranță alimentară

- (1) Părțile instituie un spațiu comun de siguranță alimentară.
- (2) Obiectivele spațiului comun de siguranță alimentară sunt următoarele:
 - (a) îmbunătățirea siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale de-a lungul întregului lanț alimentar;
 - (b) asigurarea unui nivel ridicat de sănătate umană, a animalelor și a plantelor de-a lungul lanțului alimentar și în toate domeniile de activitate pentru care un obiectiv-cheie este combaterea posibilei răspândiri a bolilor animalelor, inclusiv a celor transmisibile la om, sau a organismelor dăunătoare plantelor sau produselor vegetale, precum și asigurarea protecției mediului împotriva riscurilor care ar putea fi generate de produsele de protecție a plantelor;
 - (c) punerea în aplicare într-un mod integrat a standardelor armonizate aplicabile întregului lanț alimentar;
 - (d) intensificarea eforturilor de combatere a rezistenței la antimicrobiene;
 - (e) îmbunătățirea protecției animalelor și promovarea unor standarde ridicate de bunăstare a animalelor și

- (f) intensificarea eforturilor comune ale părților de a-și coordona pozițiile și de a se sprijini reciproc în activitatea lor în cadrul organizațiilor internaționale.

ARTICOLUL 6

Funcționarea spațiului comun de siguranță alimentară

Părțile asigură funcționarea eficace a spațiului comun de siguranță alimentară. În acest scop, Uniunea nu consideră Elveția drept țară terță în ceea ce privește actele juridice ale Uniunii care sunt integrate în prezentul protocol în conformitate cu articolul 13 sau care trebuie aplicate temporar în conformitate cu articolul 15, cu condiția ca Elveția să își îndeplinească obligația de a aplica toate actele juridice respective în conformitate cu prezentul protocol.

ARTICOLUL 7

Excepții

- (1) Obligația de a integra actele juridice prevăzută la articolul 13, precum și obligația, prevăzută la articolul 15, de a aplica temporar actele juridice adoptate în temeiul oricăruia dintre actele juridice enumerate în anexa I nu se aplică următoarelor domenii:
 - (a) diseminarea deliberată în mediu de organisme modificate genetic și introducerea pe piață a unor produse care conțin sau constau în organisme modificate genetic și a unor produse alimentare și a hranei pentru animale obținute din organisme modificate genetic.

În acest domeniu, Elveția poate continua să aplice dispozițiile legislației elvețiene dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- Elveția permite introducerea pe piață a produselor alimentare și a hranei pentru animale autorizate în Uniune care conțin urme accidentale sau inevitabile din punct de vedere tehnic de materiale care conțin, constau în sau sunt produse din organisme modificate genetic și care nu depășesc pragul stabilit în dreptul Uniunii peste care produsele alimentare sau hrana pentru animale în cauză trebuie etichetate drept conținând organisme modificate genetic sau ca fiind produse din organisme modificate genetic;
 - Elveția permite introducerea pe piață și utilizarea hranei pentru animale produse din organisme modificate genetic care a fost autorizată în Uniune.
- (b) bunăstarea animalelor, inclusiv în ceea ce privește standardele minime pentru protecția animalelor de fermă, protecția animalelor vertebrate vii pe durata transportului și a operațiunilor conexe, precum și anumite cerințe obligatorii de etichetare.

În acest domeniu, Elveția poate continua să aplice dispozițiile legislației elvețiene:

- (i) referitoare la protecția animalelor de fermă;
- (ii) referitoare la transportul animalelor pe teritoriul său, inclusiv tranzitul bovinelor, ovinelor, caprinelor, porcinelor, cailor sau păsărilor de curte destinate sacrificării și care stabilesc că acest tranzit este autorizat numai pe calea ferată sau cu transportul aerian;

- (iii) referitoare la etichetarea obligatorie a produselor de origine animală obținute prin proceduri dureroase fără anestezie sau prin hrănire forțată și care stabilesc că:
- produsele importate în Elveția obținute de la animale care au fost supuse unor proceduri dureroase fără anestezie prealabilă trebuie etichetate în mod specific atunci când sunt puse la dispoziția consumatorilor. Tehnicile precum îndepărtarea coarnelor, castrarea, codotomia, tăierea ciocului sau tăierea pulpelor de broască sunt incluse în termenul „proceduri dureroase” dacă sunt efectuate fără anestezie prealabilă. Cerința de etichetare obligatorie nu se aplică în cazul în care interzicerea unor astfel de practici este reglementată prin lege în țara de origine sau în cazul în care producția este certificată ca neaplicând practicile respective;
 - produsele rezultate dintr-un proces de producție care include hrănirea forțată trebuie etichetate în mod specific atunci când sunt puse la dispoziția consumatorilor din Elveția;
- (iv) referitoare la cerințele de etichetare aplicabile creșterii iepurilor domestici și a găinilor ouătoare pentru producția de ouă, care stabilesc că ouăle obținute de la găini crescute în baterie și carnea de iepuri crescuți în cuști importată în Elveția trebuie să fie etichetate în mod specific atunci când sunt puse la dispoziția consumatorilor din Elveția. Cerința de etichetare obligatorie nu se aplică în cazul în care interzicerea unor astfel de practici este reglementată prin lege în țara de origine sau în cazul în care producția este certificată ca neaplicând astfel de practici;
- (v) de stabilire și de aplicare a unei interdicții la importul de blănuri și produse din blană obținute cu cruzime;

- (c) importul de carne de bovine de la bovinele potențial tratate cu factori hormonal de creștere.

În acest domeniu, Elveția poate continua să aplice dispozițiile legislației elvețiene dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- carnea de acest tip este importată numai pentru consumul intern, iar introducerea acestei cărnii pe piața Uniunii rămâne interzisă;
- utilizarea acestui tip de carne este limitată la vânzarea directă de către unitățile de vânzare cu amănuntul către consumatori, în condiții de etichetare adecvate;
- carnea de acest tip este introdusă în Elveția exclusiv prin intermediul punctelor de control la frontieră elvețiene;
- se prevede un sistem adecvat de trasabilitate și de canalizare care să prevină orice posibilitate de introducere ulterioară a acestui tip de carne pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene;
- Elveția raportează anual Comisiei Europene (denumită în continuare „Comisia”) cu privire la originea și destinația importurilor și îi furnizează o prezentare a controalelor efectuate pentru a asigura respectarea condițiilor enumerate la liniuțele anterioare.

(2) La cererea uneia dintre părți, evoluțiile importante ale ordinii juridice a părților legate de domeniile menționate la alineatul (1) se discută în cadrul Comitetului mixt pentru siguranța alimentară.

ARTICOLUL 8

Sprijinul în cadrul organizațiilor internaționale

Părțile convin să depună eforturi pentru a-și coordona pozițiile și pentru a se sprijini reciproc în cadrul organizațiilor internaționale în domeniul acoperit de spațiul comun de siguranță alimentară.

ARTICOLUL 9

Contribuția financiară

(1) Elveția contribuie la finanțarea activităților agențiilor, a sistemelor de informații și a altor activități ale Uniunii enumerate la articolul 1 din anexa II la care are acces, în conformitate cu prezentul articol și cu anexa II.

Comitetul mixt pentru siguranța alimentară poate adopta o decizie de modificare a anexei II.

(2) Uniunea poate suspenda în orice moment participarea Elveției la activitățile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în cazul în care Elveția nu respectă termenul de plată în conformitate cu condițiile de plată prevăzute la articolul 2 din anexa II.

În cazul în care Elveția nu respectă un termen de plată, Uniunea trimite Elveției o scrisoare oficială de atenționare. În cazul în care nu se efectuează plata integrală în termen de 30 de zile de la data primirii respectivei scrisori oficiale de atenționare, Uniunea poate suspenda participarea Elveției la activitatea relevantă.

(3) Contribuția financiară corespunde sumei următoarelor elemente:

(a) o contribuție operațională și

(b) o taxă de participare.

(4) Contribuția financiară ia forma unei contribuții financiare anuale și este scadentă la datele specificate în cererile de fonduri emise de Comisie.

(5) Contribuția operațională se bazează pe o cheie de contribuție definită ca raportul dintre produsul intern brut (denumit în continuare „PIB”) al Elveției la prețurile pieței și PIB-ul Uniunii la prețurile pieței.

În acest scop, cifrele privind PIB-ul la prețurile pieței al părților sunt cele mai recente astfel de cifre disponibile la data de 1 ianuarie a anului în care se efectuează plata anuală, astfel cum au fost furnizate de Oficiul pentru Statistică al Uniunii Europene (EUROSTAT), cu respectarea corespunzătoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind cooperarea în domeniul statisticii, încheiat la Luxemburg la 26 octombrie 2004. În cazul în care acordul respectiv încetează să se aplice, PIB-ul Elveției este cel stabilit pe baza datelor furnizate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

(6) Contribuția operațională pentru fiecare agenție a Uniunii se calculează prin aplicarea cheii de contribuție la bugetul său anual votat înscris la linia (liniile) relevantă(e) de subvenționare din bugetul Uniunii pentru exercițiul în cauză, luând în considerare, pentru fiecare agenție, orice contribuție operațională ajustată, astfel cum este definită la articolul 1 din anexa II.

Contribuția operațională pentru sistemele de informații și alte activități se calculează prin aplicarea cheii de contribuție la bugetul relevant al anului în cauză, astfel cum se prevede în documentele de execuție a bugetului, cum ar fi programele de lucru sau contractele.

Toate cuantumurile de referință se bazează pe creditele de angajament.

(7) Taxa anuală de participare este de 4 % din contribuția operațională anuală calculată în conformitate cu alineatele (5) și (6).

(8) Comisia furnizează Elveției informații adecvate cu privire la calculul contribuției sale financiare. Informațiile respective se furnizează cu respectarea, în mod corespunzător, a normelor Uniunii în materie de confidențialitate și de protecție a datelor.

(9) Toate contribuțiile financiare ale Elveției sau toate plățile efectuate de Uniune, precum și calculul sumelor exigibile sau care urmează să fie primite se fac în euro.

(10) În cazul în care intrarea în vigoare a prezentului protocol nu coincide cu începutul unui an calendaristic, contribuția operațională a Elveției pentru anul în cauză face obiectul unor ajustări, în conformitate cu metodologia și condițiile de plată definite la articolul 4 din anexa II.

(11) În anexa II se stabilesc dispoziții detaliate cu privire la aplicarea prezentului articol.

(12) După trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol și, ulterior, o dată la trei ani, Comitetul mixt pentru siguranța alimentară revizuieste condițiile de participare a Elveției, astfel cum sunt definite la articolul 1 din anexa II, și, după caz, le adaptează.

PARTEA III

DISPOZIȚII INSTITUȚIONALE

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 10

Obiective

Pentru a atinge scopul prezentului protocol, prezenta parte oferă soluții instituționale care facilitează o consolidare continuă și echilibrată a relațiilor economice dintre părți în domeniile vizate de spațiul comun de siguranță alimentară. Ținând seama de principiile dreptului internațional, prezenta parte stabilește, în special, soluții instituționale pentru spațiul comun de siguranță alimentară care sunt comune acordurilor bilaterale încheiate sau care urmează să fie încheiate în domeniile legate de piața internă la care participă Elveția, fără a modifica domeniul de aplicare sau obiectivele prezentului protocol, în special:

- (a) procedura de aliniere a prezentului protocol la actele juridice ale Uniunii relevante pentru prezentul protocol;

- (b) interpretarea și aplicarea uniformă a prezentului protocol și a actelor juridice ale Uniunii la care se face trimitere în prezentul protocol;
- (c) supravegherea și aplicarea prezentului protocol și
- (d) soluționarea litigiilor în contextul prezentului protocol.

ARTICOLUL 11

Comitetul mixt pentru siguranța alimentară

- (1) Se instituie un comitet mixt pentru siguranța alimentară.

Comitetul mixt pentru siguranța alimentară este compus din reprezentanți ai părților.

- (2) Comitetul mixt pentru siguranța alimentară este coprezidat de un reprezentant al Uniunii și de un reprezentant al Elveției.

- (3) Comitetul mixt pentru siguranța alimentară:

- (a) asigură buna funcționare și administrarea și aplicarea eficace a prezentului protocol;

- (b) oferă un forum de consultare reciprocă și de schimb continuu de informații între părți, în special în vederea găsirii unei soluții în cazul oricărei dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului protocol sau a unui act juridic al Uniunii la care se face trimitere în prezentul protocol în conformitate cu articolul 20;
 - (c) adresează recomandări părților cu privire la aspecte care țin de prezentul protocol;
 - (d) adoptă decizii în cazurile prevăzute de prezentul protocol și
 - (e) exercită orice altă competență care îi este conferită prin prezentul protocol.
- (4) În cazul unei modificări a articolelor 1-6, a articolelor 10-15, a articolului 17 sau a articolului 18 din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene [denumit în continuare „Protocolul (nr. 7)”, anexat la TFUE, Comitetul mixt pentru siguranța alimentară modifică apendicele 2 în consecință.
- (5) Comitetul mixt pentru siguranța alimentară hotărăște prin consens.

Deciziile sunt obligatorii pentru părți, care iau toate măsurile necesare pentru a le pune în aplicare.

- (6) Comitetul mixt pentru siguranța alimentară se reunește cel puțin o dată pe an, alternativ la Bruxelles și Berna, cu excepția cazului în care copreședinții decid altfel. De asemenea, acesta se reunește la cererea oricăreia dintre părți. Copreședinții pot conveni ca o reuniune a Comitetului mixt pentru siguranța alimentară să aibă loc prin videoconferință sau teleconferință.

Comitetul mixt pentru siguranța alimentară poate hotărî să ia decizii prin procedură scrisă.

(7) Comitetul mixt pentru siguranța alimentară își adoptă regulamentul de procedură în cadrul primei sale reuniuni.

(8) Comitetul mixt pentru siguranța alimentară poate hotărî înființarea oricărui grup de lucru sau grup de experți care l-ar putea asista în îndeplinirea atribuțiilor sale.

CAPITOLUL 2

ALINIAREA PROTOCOLULUI LA ACTELE JURIDICE ALE UNIUNII

ARTICOLUL 12

Participarea la elaborarea actelor juridice ale Uniunii („elaborarea deciziilor”)

(1) Atunci când elaborează o propunere de act juridic al Uniunii în conformitate cu TFUE în domeniul reglementat de prezentul protocol, Comisia informează Elveția cu privire la aceasta și consultă în mod informal experții Elveției, în același mod în care solicită opiniile experților din statele membre ale Uniunii pentru elaborarea propunerilor sale.

La cererea oricăreia dintre părți, are loc un schimb preliminar de opinii în cadrul Comitetului mixt pentru siguranța alimentară.

Părțile se consultă din nou, la cererea oricăreia dintre ele, în cadrul Comitetului mixt pentru siguranța alimentară, în momente importante ale etapei anterioare adoptării actului juridic de către Uniune, în cadrul unui proces continuu de informare și consultare.

(2) Atunci când elaborează, în conformitate cu TFUE, acte delegate privind acte de bază ale dreptului Uniunii în domeniul reglementat de prezentul protocol, Comisia se asigură că Elveția participă în cea mai mare măsură posibilă la pregătirea proiectelor și se consultă cu experții Elveției pe aceeași bază pe care se consultă cu experții statelor membre ale Uniunii.

(3) Atunci când elaborează, în conformitate cu TFUE, acte de punere în aplicare privind acte de bază ale dreptului Uniunii în domeniul reglementat de prezentul protocol, Comisia se asigură că Elveția participă în cea mai mare măsură posibilă la pregătirea proiectelor care urmează să fie înaintate ulterior comitetelor care asistă Comisia în exercitarea competențelor sale de executare și se consultă cu experții Elveției pe aceeași bază pe care se consultă cu experții statelor membre ale Uniunii.

(4) Experții Elveției sunt implicați în activitatea comitetelor care nu intră sub incidența alineatelor (2) și (3), în cazul în care acest lucru este necesar pentru buna funcționare a prezentului protocol. Comitetul mixt pentru siguranța alimentară întocmește și actualizează o listă a acestor comitete și, după caz, a altor comitete cu caracteristici similare.

(5) Prezentul articol nu se aplică actelor juridice ale Uniunii sau dispozițiilor acestora care intră în domeniul de aplicare al unei excepții menționate la articolul 13 alineatul (7).

ARTICOLUL 13

Integrarea actelor juridice ale Uniunii

- (1) Pentru a garanta securitatea juridică și omogenitatea legislației în domeniul legat de piața internă la care participă Elveția în temeiul prezentului protocol, Elveția și Uniunea se asigură că actele juridice ale Uniunii adoptate în domeniul reglementat de prezentul protocol sunt integrate în prezentul protocol cât mai curând posibil după adoptarea lor.
- (2) Actele juridice ale Uniunii integrate în prezentul protocol în conformitate cu alineatul (4) fac parte, prin integrarea lor în prezentul protocol, din ordinea juridică a Elveției, sub rezerva, după caz, a adaptărilor stabilite de Comitetul mixt pentru siguranța alimentară.
- (3) Atunci când adoptă un act juridic în domeniul reglementat de prezentul protocol, Uniunea informează Elveția în acest sens cât mai curând posibil prin intermediul Comitetului mixt pentru siguranța alimentară. La cererea oricăreia dintre părți, Comitetul mixt pentru siguranța alimentară organizează un schimb de opinii pe această temă.
- (4) Comitetul mixt pentru siguranța alimentară acționează în conformitate cu alineatul (1) prin adoptarea, cât mai curând posibil, a unei decizii de modificare a secțiunii 2 din anexa I, inclusiv a adaptărilor necesare.
- (5) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), dacă este necesar pentru a asigura coerența prezentului protocol cu anexa I, astfel cum a fost modificată în temeiul alineatului (4), Comitetul mixt pentru siguranța alimentară poate propune revizuirea prezentului protocol spre aprobare de către părți în conformitate cu procedurile lor interne.

(6) Trimiterile din prezentul protocol la acte juridice ale Uniunii care nu mai sunt în vigoare se interpretează ca trimiteri la actul juridic de abrogare al Uniunii, astfel cum este integrat în anexa I la prezentul protocol, de la intrarea în vigoare a deciziei Comitetului mixt pentru siguranța alimentară privind modificarea corespunzătoare a anexei I la prezentul protocol în temeiul alineatului (4), cu excepția cazului în care se prevede altfel în decizia respectivă.

(7) Obligația prevăzută la alineatul (1) nu se aplică actelor juridice ale Uniunii sau dispozițiilor acestora care intră sub incidența unei excepții enumerate la articolul 7.

(8) Sub rezerva articolului 14, deciziile Comitetului mixt pentru siguranța alimentară adoptate în temeiul alineatului (4) intră în vigoare imediat, dar în niciun caz înainte de data la care actul juridic corespunzător al Uniunii devine aplicabil în Uniune.

(9) Părțile cooperează cu bună-credință pe tot parcursul procedurii prevăzute în prezentul articol pentru a facilita luarea deciziilor.

ARTICOLUL 14

Îndeplinirea obligațiilor constituționale de către Elveția

(1) În cursul schimbului de opinii menționat la articolul 13 alineatul (3), Elveția informează Uniunea dacă o decizie menționată la articolul 13 alineatul (4) necesită îndeplinirea obligațiilor constituționale de către Elveția pentru a deveni obligatorie.

(2) În cazul în care decizia menționată la articolul 13 alineatul (4) impune Elveției să îndeplinească obligații constituționale pentru a deveni obligatorie, Elveția dispune de un termen de maximum doi ani de la data informării prevăzute la alineatul (1), cu excepția cazului în care se lansează o procedură de referendum, caz în care această perioadă se prelungește cu un an.

(3) Până la informarea de către Elveția cu privire la îndeplinirea obligațiilor sale constituționale, părțile aplică provizoriu decizia menționată la articolul 13 alineatul (4), cu excepția cazului în care Elveția informează Uniunea că aplicarea provizorie a deciziei nu este posibilă și prezintă motivele care stau la baza acestei situații.

Aplicarea cu titlu provizoriu nu poate avea loc în niciun caz înainte de data la care actul juridic corespunzător al Uniunii devine aplicabil în Uniune.

(4) Elveția notifică fără întârziere Uniunii, prin intermediul Comitetului mixt pentru siguranța alimentară, îndeplinirea obligațiilor constituționale menționate la alineatul (1).

(5) Decizia intră în vigoare la data transmiterii notificării prevăzute la alineatul (4), dar în niciun caz înainte de data la care actul juridic corespunzător al Uniunii devine aplicabil în Uniune.

ARTICOLUL 15

Aplicarea temporară a actelor juridice adoptate în temeiul oricăruia dintre actele juridice enumerate în anexa I

(1) În cazul în care un act juridic adoptat în temeiul oricăruia dintre actele juridice enumerate în anexa I este aplicabil în Uniune înainte de adoptarea deciziei respective a Comitetului mixt pentru siguranța alimentară în temeiul articolului 13 alineatul (4), Elveția aplică temporar actul respectiv de la data aplicării sale în Uniune pentru a garanta aplicarea sa simultană.

Orice aplicare temporară în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat se încheie odată cu intrarea în vigoare a deciziei Comitetului mixt pentru siguranța alimentară în conformitate cu articolul 13 alineatul (8) sau cu aplicarea provizorie a acesteia în conformitate cu articolul 14 alineatul (3), cu excepția cazului în care Comitetul mixt pentru siguranța alimentară decide să stabilească o dată ulterioară.

(2) În cazul în care, în circumstanțe excepționale și din motive justificate în mod obiectiv, Elveția nu este în măsură să aplice temporar, integral sau parțial, un act juridic în temeiul alineatului (1), aceasta informează imediat Comitetul mixt pentru siguranța alimentară, indicând motivele pentru care nu poate face acest lucru. Părțile se consultă în acest sens cât mai curând posibil în cadrul Comitetului mixt pentru siguranța alimentară.

(3) În cazul și în măsura în care Elveția nu aplică temporar sau provizoriu un act juridic în conformitate cu alineatul (1), Uniunea poate lua măsurile necesare pentru a asigura integritatea spațiului său de siguranță alimentară. Uniunea notifică imediat aceste măsuri Comitetului mixt pentru siguranța alimentară și prezintă motivele care au stat la baza acestora.

ARTICOLUL 16

Publicarea actelor juridice adoptate în temeiul oricăruia dintre actele juridice enumerate în anexa I

Părțile publică și actualizează cu promptitudine și într-un mod ușor accesibil o listă a actelor juridice fără caracter legislativ adoptate în temeiul oricăruia dintre actele juridice enumerate în anexa I care sunt integrate în prezentul protocol în conformitate cu articolul 13 sau care trebuie aplicate temporar în conformitate cu articolul 15.

CAPITOLUL 3

INTERPRETAREA ȘI APLICAREA PROTOCOLULUI

ARTICOLUL 17

Principiul interpretării uniforme

(1) În scopul realizării obiectivelor prevăzute în prezentul protocol și în conformitate cu principiile dreptului internațional public, acordurile bilaterale în domeniile legate de piața internă la care participă Elveția și actele juridice ale Uniunii la care se face trimitere în astfel de acorduri se interpretează și se aplică în mod uniform în domeniile legate de piața internă la care participă Elveția.

(2) Actele juridice ale Uniunii la care se face trimitere în prezentul protocol și, în măsura în care aplicarea lor implică o serie de noțiuni de drept al Uniunii, dispozițiile prezentului protocol se interpretează și se aplică în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene dinainte sau de după semnarea prezentului protocol.

ARTICOLUL 18

Principiul aplicării eficiente și armonioase

(1) Comisia și autoritățile elvețiene competente cooperează și își acordă reciproc asistență pentru a asigura supravegherea aplicării prezentului protocol. Ele pot face schimb de informații cu privire la activitățile de supraveghere a aplicării prezentului protocol. Acestea pot face schimb de opinii și pot discuta chestiuni de interes reciproc.

(2) Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a asigura aplicarea eficientă și armonioasă a prezentului protocol pe teritoriul său.

(3) Supravegherea aplicării prezentului protocol se efectuează în comun de către părți în cadrul Comitetului mixt pentru siguranța alimentară.

În cazul în care Comisia sau autoritățile elvețiene competente iau cunoștință de un caz de aplicare incorectă, Comitetul mixt pentru siguranța alimentară poate fi sesizat în vederea găsirii unei soluții acceptabile.

(4) Comisia și, respectiv, autoritățile elvețiene competente monitorizează aplicarea prezentului protocol de către cealaltă parte. Se aplică procedura prevăzută la articolul 20.

În măsura în care anumite competențe de supraveghere ale instituțiilor Uniunii în ceea ce privește o parte sunt necesare pentru a asigura aplicarea eficientă și armonioasă a prezentului protocol, cum ar fi competențele de investigare și de decizie, prezentul protocol trebuie să le prevadă în mod specific.

ARTICOLUL 19

Principiul exclusivității

Pentru soluționarea unui litigiu referitor la interpretarea sau aplicarea prezentului protocol și a actelor juridice ale Uniunii la care se face trimitere în prezentul protocol sau, după caz, referitor la conformitatea cu prezentul protocol a unei decizii adoptate de Comisie pe baza prezentului protocol, părțile se angajează să nu aplice nicio altă metodă de soluționare în afara celor prevăzute de prezentul protocol.

ARTICOLUL 20

Procedura în cazul unei dificultăți de interpretare sau de aplicare

(1) În cazul unei dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului protocol sau a unui act juridic al Uniunii la care se face trimitere în prezentul protocol, părțile se consultă între ele în cadrul Comitetului mixt pentru siguranța alimentară pentru a găsi o soluție reciproc acceptabilă. În acest scop, se pun la dispoziția Comitetului mixt pentru siguranța alimentară toate informațiile utile pentru a-i permite să efectueze o examinare detaliată a situației. Comitetul mixt pentru siguranța alimentară examinează toate posibilitățile care permit menținerea bunei funcționări a prezentului protocol.

(2) În cazul în care Comitetul mixt pentru siguranța alimentară nu este în măsură să găsească o soluție în legătură cu dificultatea menționată la alineatul (1) în termen de trei luni de la data la care aceasta i-a fost supusă atenției, oricare dintre părți poate solicita unei instanțe de arbitraj să soluționeze litigiul în conformitate cu normele prevăzute în apendicele 1.

(3) În cazul în care litigiul se referă la o chestiune legată de interpretarea sau aplicarea unei dispoziții menționate la articolul 17 alineatul (2) și în cazul în care interpretarea acestei dispoziții este relevantă pentru soluționarea litigiului și necesară pentru a-i permite să se pronunțe, instanța de arbitraj sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la această chestiune.

În cazul în care litigiul se referă la o chestiune legată de interpretarea sau aplicarea unei dispoziții care intră sub incidența unei excepții de la obligația de aliniere dinamică menționată la articolul 13 alineatul (7) și în cazul în care litigiul nu implică interpretarea sau aplicarea unor noțiuni de drept al Uniunii, instanța de arbitraj soluționează litigiul fără a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(4) În cazul în care instanța de arbitraj sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul alineatului (3):

(a) hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene este obligatorie pentru instanța de arbitraj și

(b) Elveția beneficiază de aceleași drepturi precum statele membre și instituțiile Uniunii și face obiectul aceluiași proceduri în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene *mutatis mutandis*.

(5) Fiecare parte ia toate măsurile necesare pentru a se conforma cu bună-credință hotărârii instanței de arbitraj.

Partea în legătură cu care instanța de arbitraj a constatat că nu a respectat prezentul protocol informează cealaltă parte, prin intermediul Comitetului mixt pentru siguranța alimentară, cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a se conforma hotărârii instanței de arbitraj.

ARTICOLUL 21

Măsuri compensatorii

- (1) În cazul în care partea în legătură cu care instanța de arbitraj a constatat că nu a respectat prezentul protocol nu informează cealaltă parte, într-un termen rezonabil stabilit în conformitate cu articolul IV.2 alineatul (6) din apendicele 1, cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a se conforma hotărârii instanței de arbitraj sau în cazul în care cealaltă parte consideră că măsurile comunicate nu sunt conforme cu hotărârea instanței de arbitraj, această din urmă parte poate adopta măsuri compensatorii proporționale în cadrul prezentului protocol, al oricărui alt acord bilateral în domeniile legate de piața internă la care participă Elveția sau al Acordului privind schimburile comerciale cu produse agricole (denumite în continuare „măsurile compensatorii”) pentru a remedia un potențial dezechilibru. Aceasta notifică măsurile compensatorii părții care, potrivit constatării instanței de arbitraj, nu a respectat prezentul protocol, iar notificarea oferă precizări cu privire la aceste măsuri. Măsurile compensatorii respective intră în vigoare la trei luni de la data notificării.
- (2) În cazul în care, în termen de o lună de la data notificării măsurilor compensatorii avute în vedere, Comitetul mixt pentru siguranța alimentară nu a luat o decizie de suspendare, de modificare sau de anulare a măsurilor compensatorii respective, oricare dintre părți poate supune arbitrajului chestiunea proporționalității măsurilor compensatorii respective, în conformitate cu apendicele 1.
- (3) Instanța de arbitraj se pronunță în termenele prevăzute la articolul III.8 alineatul (4) din apendicele 1.

(4) Măsurile compensatorii nu au efect retroactiv. În special, se mențin drepturile și obligațiile deja dobândite de persoanele fizice și operatorii economici înainte ca măsurile compensatorii să intre în vigoare.

ARTICOLUL 22

Cooperarea între jurisdicții

(1) Pentru a promova interpretarea omogenă, Curtea Federală Supremă a Elveției și Curtea de Justiție a Uniunii Europene convin asupra unui dialog și asupra modalităților acestuia.

(2) Elveția are dreptul de a depune memorii sau observații scrise la Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cazul în care o instanță a unui stat membru al Uniunii sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la o chestiune referitoare la interpretarea prezentului protocol sau a unei dispoziții a unui act juridic al Uniunii menționate în acesta în vederea pronunțării unei decizii preliminare.

PARTEA IV

ALTE DISPOZIȚII

ARTICOLUL 23

Trimiteri la teritorii

Ori de câte ori actele juridice ale Uniunii care sunt integrate în prezentul protocol în conformitate cu articolul 13 sau care trebuie să fie aplicate temporar în conformitate cu articolul 15 conțin trimiteri la teritoriul „Uniunii Europene”, al „Uniunii”, al „pieței comune” sau al „pieței interne”, în sensul prezentului protocol, trimiterile respective se interpretează ca trimiteri la teritoriile menționate la articolul 16 din Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole.

ARTICOLUL 24

Trimiteri la resortisanții statelor membre ale Uniunii

Ori de câte ori actele juridice ale Uniunii care sunt integrate în prezentul protocol în conformitate cu articolul 13 sau care trebuie să fie aplicate temporar în conformitate cu articolul 15 conțin trimiteri la resortisanți ai statelor membre ale Uniunii, trimiterile respective se interpretează, în sensul prezentului protocol, ca trimiteri la resortisanții statelor membre ale Uniunii și ai Elveției.

ARTICOLUL 25

Intrarea în vigoare și punerea în aplicare a actelor juridice ale Uniunii

Dispozițiile actelor juridice ale Uniunii integrate în prezentul protocol privind intrarea lor în vigoare sau punerea lor în aplicare nu sunt relevante în sensul prezentului protocol.

Termenele și datele pentru intrarea în vigoare și punerea în aplicare de către Elveția a deciziilor de integrare a actelor juridice ale Uniunii în prezentul protocol decurg din articolul 13 alineatul (8) și din articolul 14 alineatul (5), precum și din dispozițiile tranzitorii.

ARTICOLUL 26

Destinatarii actelor juridice ale Uniunii

Dispozițiile actelor juridice ale Uniunii care sunt integrate în prezentul protocol în conformitate cu articolul 13 sau care trebuie să fie aplicate temporar în conformitate cu articolul 15 și care indică faptul că actele respective au drept destinatari statele membre ale Uniunii nu sunt relevante în sensul prezentului protocol.

PARTEA V

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 27

Secretul profesional

Reprezentanții, experții și alți agenți ai părților sunt obligați, chiar și după încetarea atribuțiilor lor, să nu divulge informațiile obținute în cadrul prezentului protocol care intră sub incidența secretului profesional.

ARTICOLUL 28

Informații clasificate și informații sensibile neclasificate

- (1) Nicio dispoziție din prezentul protocol nu se interpretează ca impunând unei părți să pună la dispoziție informații clasificate.
- (2) Informațiile sau materialele clasificate furnizate de părți sau schimbate între ele în temeiul prezentului protocol sunt gestionate și protejate în conformitate cu Acordul dintre Confederația Elvețiană și Uniunea Europeană privind procedurile de securitate pentru schimbul informațiilor clasificate, încheiat la Bruxelles la 28 aprilie 2008, precum și cu orice măsură de securitate de punere în aplicare a acestuia.

(3) Comitetul mixt pentru siguranța alimentară adoptă, prin intermediul unei decizii, instrucțiuni în materie de gestionare a informațiilor pentru a asigura protecția informațiilor sensibile neclasificate care fac obiectul schimbului dintre părți.

ARTICOLUL 29

Punere în aplicare

(1) Părțile iau toate măsurile necesare, generale sau speciale, pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul protocol și se abțin de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor sale.

(2) Părțile iau toate măsurile necesare pentru a garanta rezultatul dorit al actelor juridice ale Uniunii la care se face trimitere în prezentul protocol și se abțin de la adoptarea oricărei măsuri care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor lor.

ARTICOLUL 30

Anexe și appendice

Anexele și appendicele la prezentul protocol fac parte integrantă din acesta.

ARTICOLUL 31

Domeniul de aplicare teritorială

Prezentul protocol se aplică teritoriilor menționate la articolul 16 din Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole.

ARTICOLUL 32

Dispoziții tranzitorii

- (1) Există o perioadă de tranziție, care începe la data intrării în vigoare a prezentului protocol și se încheie în termen de cel mult 24 de luni de la intrarea sa în vigoare. Perioada de tranziție nu se aplică articolului 11.
- (2) Dispozițiile prezentului protocol, altele decât articolul 11, se aplică din prima zi următoare datei la care se încheie perioada de tranziție, cu excepția punctelor 14 și 15 de la titlul C din secțiunea 2 din anexa I, pentru care dispozițiile prezentului protocol se aplică de la intrarea sa în vigoare.
- (3) În cursul perioadei de tranziție, Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole continuă să se aplice în ceea ce privește anexele 4, 5, 6 și 11 la acordul respectiv.

(4) Elveția poate notifica Comitetului mixt pentru siguranța alimentară intenția sa de a încheia perioada de tranziție în mai puțin de 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului protocol. În acest caz, Comitetul mixt pentru siguranța alimentară stabilește data încheierii perioadei de tranziție și informează în consecință Comitetul mixt pentru agricultură instituit în baza articolului 6 din Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole.

(5) Până la încheierea perioadei de tranziție, Comitetul mixt pentru siguranța alimentară actualizează data integrării menționată în primul paragraf din secțiunea 2 din anexa I în rubricile aferente fiecărui act juridic relevant.

ARTICOLUL 33

Intrare în vigoare

(1) Prezentul protocol este ratificat sau aprobat de către părți în conformitate cu procedurile proprii ale acestora. Fiecare parte notifică celeilalte părți îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului protocol.

(2) Prezentul protocol intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează ultimei notificări cu privire la instrumentele următoare:

(a) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor;

- (b) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor;
- (c) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
- (d) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
- (e) Protocolul privind ajutoarele de stat la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
- (f) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători;
- (g) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători;
- (h) Protocolul privind ajutoarele de stat la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul rutier și feroviar de mărfuri și călători;
- (i) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole;

- (j) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității;
- (k) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității;
- (l) Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind contribuția financiară regulată a Elveției la reducerea disparităților economice și sociale din Uniunea Europeană;
- (m) Acordul dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind participarea Confederației Elvețiene la programele Uniunii;
- (n) Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind clauzele și condițiile de participare a Confederației Elvețiene la Agenția Uniunii Europene pentru Programul spațial.

ARTICOLUL 34

Modificare și denunțare

- (1) Prezentul protocol poate fi modificat în orice moment prin acordul reciproc al părților.
- (2) Oricare dintre părți poate denunța prezentul protocol adresând o notificare în acest sens celeilalte părți.

(3) Prezentul protocol încetează să se aplice la șase luni de la primirea notificării menționate la alineatul (2).

(4) În cazul în care prezentul protocol este denunțat în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole încetează să se mai aplice de la data menționată la alineatul (3) de la prezentul articol. În acest caz, se aplică articolul 17 alineatul (4) din Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole.

(5) În cazul în care Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole este denunțat în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din acordul respectiv, prezentul protocol încetează să se mai aplice de la data menționată la articolul 17 alineatul (4) din acordul respectiv.

(6) În cazul în care prezentul protocol încetează să se mai aplice, drepturile și obligațiile pe care persoanele fizice și operatorii economici le-au dobândit deja în temeiul prezentului protocol înainte de data încetării prezentului protocol se mențin. Părțile stabilesc de comun acord ce demersuri urmează să fie întreprinse cu privire la drepturile care sunt în curs de a fi dobândite.

Încheiat la [...], la data de [...], în dublu exemplar, în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare dintre aceste texte fiind în egală măsură autentic.

DREPT CARE, subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest sens, au semnat prezentul protocol.

[Semnătură (formula următoare, în toate cele 24 de limbi ale UE: „Pentru Uniunea Europeană” și „Pentru Confederația Elvețiană”)]

ACTE JURIDICE ÎN DOMENIUL SPAȚIUL COMUN DE SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Actele juridice care sunt integrate în prezentul protocol în conformitate cu articolul 13 sau care trebuie să fie aplicate temporar în conformitate cu articolul 15 se aplică sub rezerva excepțiilor enumerate la articolul 7 și se interpretează după cum urmează:

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în adaptările tehnice:

- drepturile și obligațiile prevăzute în aceste acte pentru statele membre ale Uniunii se interpretează ca fiind prevăzute pentru Elveția;
- orice altă trimitere la statele membre din aceste acte se interpretează ca incluzând o trimitere la Elveția;
- trimiterile la persoane fizice sau juridice care își au reședința sau sunt stabilite în statele membre ale Uniunii din aceste acte se interpretează ca incluzând trimiteri la persoane fizice sau juridice care își au reședința sau sunt stabilite în Elveția.

Aplicarea acestor dispoziții se efectuează cu respectarea deplină a dispozițiilor instituționale.

Pentru a ține seama de natura specială a spațiului comun de siguranță alimentară și în sensul articolului 18 alineatul (4) ultima teză, Comisia are, în ceea ce privește Elveția, competențele care i-au fost conferite prin actele respective, cu excepția cazului în care se prevede altfel în adaptările tehnice. Ori de câte ori Comisia exercită astfel de competențe, aceasta ar trebui să coopereze cu autoritățile elvețiene competente în conformitate cu practica referitoare la legislația aplicabilă.

SECȚIUNEA 2

LISTA ACTELOR JURIDICE

Actele juridice enumerate în prezenta secțiune se interpretează ca incluzând actele juridice adoptate în temeiul lor și integrate în prezentul protocol prin decizii ale Comitetului mixt pentru siguranța alimentară în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) până la data integrării menționate în rubrica aferentă fiecărui act juridic respectiv enumerat în prezenta secțiune.

Data relevantă este definită prin decizia corespunzătoare a Comitetului mixt pentru siguranța alimentară.

În sensul prezentului protocol, dispozițiile actelor juridice enumerate în prezenta secțiune se citesc cu următoarele adaptări:

Ori de câte ori oricare dintre actele juridice de mai jos se referă la obligațiile statelor membre în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 sau al Directivei 2002/58/CE, astfel de trimiteri se interpretează, în ceea ce privește Elveția, ca trimiteri la legislația națională relevantă.

A. Controalele oficiale și importurile

1. 32017 R 0625: Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 1.1. 32021 R 1756: Regulamentul (UE) 2021/1756 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 octombrie 2021 (JO L 357, 8.10.2021, p. 27),
- 1.2. 32024 R 3115: Regulamentul (UE) 2024/3115 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2024 (JO L, 2024/3115, 16.12.2024, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

În sensul prezentului protocol, dispozițiile regulamentului se citesc cu următoarele adaptări:

- (a) trimiterile la procedurile vamale se interpretează ca trimiteri la legislația elvețiană relevantă;
- (b) la anexa I, se adaugă următoarele: „31. Teritoriul Elveției”.

B. Materialul de reproducere a plantelor

- 2. 31966 L 0401: Directiva 66/401/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de plante furajere (JO 125, 11.7.1966, p. 2298),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 2.1. 31969 L 0063: Directiva 69/63/CEE a Consiliului din 18 februarie 1969 (JO L 48, 26.2.1969, p. 8),
- 2.2. 31971 L 0162: Directiva 71/162/CEE a Consiliului din 30 martie 1971 (JO L 87, 17.4.1971, p. 24),
- 2.3. 31972 L 0274: Directiva 72/274/CEE a Consiliului din 20 iulie 1972 (JO L 171, 29.7.1972, p. 37),
- 2.4. 31972 L 0418: Directiva 72/418/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1972 (JO L 287, 26.12.1972, p. 22),

- 2.5. 31973 L 0438: Directiva 73/438/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1973 (JO L 356, 27.12.1973, p. 79),
- 2.6. 31975 L 0444: Directiva 75/444/CEE a Consiliului din 26 iunie 1975 (JO L 196, 26.7.1975, p. 6),
- 2.7. 31978 L 0055: Directiva 78/55/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 (JO L 16, 20.1.1978, p. 23),
- 2.8. 31978 L 0692: Directiva 78/692/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 (JO L 236, 26.8.1978, p. 13),
- 2.9. 31978 L 1020: Directiva 78/1020/CEE a Consiliului din 5 decembrie 1978 (JO L 350, 14.12.1978, p. 27),
- 2.10. 31979 L 0692: Directiva 79/692/CEE a Consiliului din 24 iulie 1979 (JO L 205, 13.8.1979, p. 1),
- 2.11. 31986 L 0155: Directiva 86/155/CEE a Consiliului din 22 aprilie 1986 (JO L 118, 7.5.1986, p. 23),
- 2.12. 31988 L 0332: Directiva 88/332/CEE a Consiliului din 13 iunie 1988 (JO L 151, 17.6.1988, p. 82),
- 2.13. 31988 L 0380: Directiva 88/380/CEE a Consiliului din 13 iunie 1988 (JO L 187, 16.7.1988, p. 31),

2.14. 31996 L 0072: Directiva 96/72/CE a Consiliului din 18 noiembrie 1996 (JO L 304, 27.11.1996, p. 10),

2.15. 31998 L 0095: Directiva 98/95/CE a Consiliului din 14 decembrie 1998 (JO L 25, 1.2.1999, p. 1),

2.16. 31998 L 0096: Directiva 98/96/CE a Consiliului din 14 decembrie 1998 (JO L 25, 1.2.1999, p. 27),

2.17. 32001 L 0064: Directiva 2001/64/CE a Consiliului din 31 august 2001 (JO L 234, 1.9.2001, p. 60),

2.18. 32003 L 0061: Directiva 2003/61/CE a Consiliului din 18 iunie 2003 (JO L 165, 3.7.2003, p. 23),

2.19. 32004 L 0117: Directiva 2004/117/CE a Consiliului din 22 decembrie 2004 (JO L 14, 18.1.2005, p. 18),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

3. 31966 L 0402: Directiva 66/402/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de cereale (JO 125, 11.7.1966, p. 2309),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 3.1. 31969 L 0060: Directiva 69/60/CEE a Consiliului din 18 februarie 1969 (JO L 48, 26.2.1969, p. 1),
- 3.2. 31971 L 0162: Directiva 71/162/CEE a Consiliului din 30 martie 1971 (JO L 87, 17.4.1971, p. 24),
- 3.3. 31972 L 0274: Directiva 72/274/CEE a Consiliului din 20 iulie 1972 (JO L 171, 29.7.1972, p. 37),
- 3.4. 31972 L 0418: Directiva 72/418/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1972 (JO L 287, 26.12.1972, p. 22),
- 3.5. 31973 L 0438: Directiva 73/438/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1973 (JO L 356, 27.12.1973, p. 79),
- 3.6. 31975 L 0444: Directiva 75/444/CEE a Consiliului din 26 iunie 1975 (JO L 196, 26.7.1975, p. 6),
- 3.7. 31978 L 0055: Directiva 78/55/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 (JO L 16, 20.1.1978, p. 23),
- 3.8. 31978 L 0692: Directiva 78/692/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 (JO L 236, 26.8.1978, p. 13),

- 3.9. 31978 L 1020: Directiva 78/1020/CEE a Consiliului din 5 decembrie 1978 (JO L 350, 14.12.1978, p. 27),
- 3.10. 31979 L 0692: Directiva 79/692/CEE a Consiliului din 24 iulie 1979 (JO L 205, 13.8.1979, p. 1),
- 3.11. 31986 L 0155: Directiva 86/155/CEE a Consiliului din 22 aprilie 1986 (JO L 118, 7.5.1986, p. 23),
- 3.12. 31988 L 0332: Directiva 88/332/CEE a Consiliului din 13 iunie 1988 (JO L 151, 17.6.1988, p. 82),
- 3.13. 31988 L 0380: Directiva 88/380/CEE a Consiliului din 13 iunie 1988 (JO L 187, 16.7.1988, p. 31),
- 3.14. 31996 L 0072: Directiva 96/72/CE a Consiliului din 18 noiembrie 1996 (JO L 304, 27.11.1996, p. 10),
- 3.15. 31998 L 0095: Directiva 98/95/CE a Consiliului din 14 decembrie 1998 (JO L 25, 1.2.1999, p. 1),
- 3.16. 31998 L 0096: Directiva 98/96/CE a Consiliului din 14 decembrie 1998 (JO L 25, 1.2.1999, p. 27),
- 3.17. 32001 L 0064: Directiva 2001/64/CE a Consiliului din 31 august 2001 (JO L 234, 1.9.2001, p. 60),

3.18. 32003 L 0061: Directiva 2003/61/CE a Consiliului din 18 iunie 2003 (JO L 165, 3.7.2003, p. 23),

3.19. 32004 L 0117: Directiva 2004/117/CE a Consiliului din 22 decembrie 2004 (JO L 14, 18.1.2005, p. 18),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

4. 31968 L 0193: Directiva 68/193/CEE a Consiliului din 9 aprilie 1968 privind comercializarea materialului pentru înmulțirea vegetativă a viței de vie (JO L 93, 17.4.1968, p. 15),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

4.1. 31971 L 0140: Directiva 71/140/CEE a Consiliului din 22 martie 1971 (JO L 71, 25.3.1971, p. 16),

4.2. 31974 L 0648: Directiva 74/648/CEE a Consiliului din 9 decembrie 1974 (JO L 352, 28.12.1974, p. 43),

4.3. 31978 L 0055: Directiva 78/55/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 (JO L 16, 20.1.1978, p. 23),

4.4. 31978 L 0692: Directiva 78/692/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 (JO L 236, 26.8.1978, p. 13),

- 4.5. 31986 L 0155: Directiva 86/155/CEE a Consiliului din 22 aprilie 1986 (JO L 118, 7.5.1986, p. 23),
- 4.6. 31988 L 0332: Directiva 88/332/CEE a Consiliului din 13 iunie 1988 (JO L 151, 17.6.1988, p. 82),
- 4.7. 32002 L 0011: Directiva 2002/11/CE a Consiliului din 14 februarie 2002 (JO L 53, 23.2.2002, p. 20),
- 4.8. 32003 L 0061: Directiva 2003/61/CE a Consiliului din 18 iunie 2003 (JO L 165, 3.7.2003, p. 23),
- 4.9. 32003 R 1829: Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 (JO L 268, 18.10.2003, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

- 5. 31998 L 0056: Directiva 98/56/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 (JO L 226, 13.8.1998, p. 16),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 5.1. 32003 R 0806: Regulamentul (CE) nr. 806/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1),

5.2. 32003 L 0061: Directiva 2003/61/CE a Consiliului din 18 iunie 2003 (JO L 165, 3.7.2003, p. 23),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

6. 31999 L 0105: Directiva 1999/105/CE a Consiliului din 22 decembrie 1999 privind comercializarea materialului forestier de reproducere (JO L 11, 15.1.2000, p. 17), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

7. 32002 L 0053: Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole (JO L 193, 20.7.2002, p. 1),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

7.1. 32003 R 1829: Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 (JO L 268, 18.10.2003, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

8. 32002 L 0054: Directiva 2002/54/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de sfeclă (JO L 193, 20.7.2002, p. 12),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

8.1. 32003 L 0061: Directiva 2003/61/CE a Consiliului din 18 iunie 2003 (JO L 165, 3.7.2003, p. 23),

8.2. 32004 L 0117: Directiva 2004/117/CE a Consiliului din 22 decembrie 2004 (JO L 14, 18.1.2005, p. 18),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

9. 32002 L 0055: Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume (JO L 193, 20.7.2002, p. 33),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

9.1. 32003 L 0061: Directiva 2003/61/CE a Consiliului din 18 iunie 2003 (JO L 165, 3.7.2003, p. 23),

9.2. 32003 R 1829: Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 (JO L 268, 18.10.2003, p. 1),

9.3. 32004 L 0117: Directiva 2004/117/CE a Consiliului din 22 decembrie 2004 (JO L 14, 18.1.2005, p. 18),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

10. 32002 L 0056: Directiva 2002/56/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea cartofilor de sămânță (JO L 193, 20.7.2002, p. 60),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 10.1. 32003 L 0061: Directiva 2003/61/CE a Consiliului din 18 iunie 2003 (JO L 165, 3.7.2003, p. 23),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

11. 32002 L 0057: Directiva 2002/57/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre (JO L 193, 20.7.2002, p. 74),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 11.1. 32002 L 0068: Directiva 2002/68/CE a Consiliului din 19 iulie 2002 (JO L 195, 24.7.2002, p. 32),

- 11.2. 32003 L 0061: Directiva 2003/61/CE a Consiliului din 18 iunie 2003 (JO L 165, 3.7.2003, p. 23),

- 11.3. 32004 L 0117: Directiva 2004/117/CE a Consiliului din 22 decembrie 2004 (JO L 14, 18.1.2005, p. 18),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

12. 32008 L 0072: Directiva 2008/72/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind comercializarea răsadurilor de legume și a materialului săditor de legume, altul decât semințele (JO L 205, 1.8.2008, p. 28), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.
13. 32008 L 0090: Directiva 2008/90/CE a Consiliului din 29 septembrie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare fructifer destinat producției de fructe (JO L 267, 8.10.2008, p. 8), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

C. Produse de protecție a plantelor

14. 32009 R 1107: Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 14.1. 32013 R 0518: Regulamentul (UE) nr. 518/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 72),
- 14.2. 32017 R 0625: Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 (JO L 95, 7.4.2017, p. 1),
- 14.3. 32019 R 1009: Regulamentul (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 (JO L 170, 25.6.2019, p. 1),

14.4. 32019 R 1381: Regulamentul (UE) 2019/1381 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 231, 6.9.2019, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

În sensul prezentului protocol, dispozițiile regulamentului se citesc cu următoarea adaptare:

În anexa I, Elveția aparține zonei B – Centru.

15. 32009 L 0128: Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor (JO L 309, 24.11.2009, p. 71),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

15.1. 32019 R 1243: Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 198, 25.7.2019, p. 241),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

D. Sănătatea plantelor

16. 32016 R 2031: Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO L 317, 23.11.2016, p. 4),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 16.1. 32017 R 0625: Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 (JO L 95, 7.4.2017, p. 1),

- 16.2. 32024 R 3115: Regulamentul (UE) 2024/3115 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2024 (JO L, 2024/3115, 16.12.2024),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

În sensul prezentului protocol, dispozițiile regulamentului se citesc cu următoarele adaptări:

- (a) la articolul 45 alineatul (1), imaginea steagului sau a stemei Elveției poate fi utilizată în materialul informativ, în plus sau în locul steagului Uniunii;

- (b) în anexa VII, imaginea stemei Elveției poate fi utilizată pe pașaportul fitosanitar în locul steagului Uniunii;
- (c) în anexa VIII, imaginea stemei Elveției poate fi utilizată în certificatele fitosanitare, în certificatul fitosanitar de reexport și în certificatul de preexport în locul steagului Uniunii. Certificatele se vor elibera în numele Elveției și, dacă este necesar, termenul „UE” va fi înlocuit cu termenul „CH”.
- (d) trimiterile la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului se interpretează, în ceea ce privește Elveția, ca trimiteri la legislația națională relevantă.

E. Hrana pentru animale

17. 32002 L 0032: Directiva 2002/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 mai 2002 privind substanțele nedorite din furaje (JO L 140, 30.5.2002, p. 10),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 17.1. 32009 R 0219: Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 (JO L 87, 31.3.2009, p. 109),

- 17.2. 32019 R 1243: Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 198, 25.7.2019, p. 241),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

18. 32003 R 1831: Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor (JO L 268, 18.10.2003, p. 29),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 18.1. 32009 R 0596: Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 (JO L 188, 18.7.2009, p. 14),

- 18.2. 32009 R 0767: Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 (JO L 229, 1.9.2009, p. 1),

- 18.3. 32019 R 1243: Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 198, 25.7.2019, p. 241),

- 18.4. 32019 R 1381: Regulamentul (UE) 2019/1381 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 231, 6.9.2019, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

19. 32005 R 0183: Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 de stabilire a cerințelor privind igiena furajelor (JO L 35, 8.2.2005, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

19.1. 32009 R 0219: Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 (JO L 87, 31.3.2009, p. 109),

19.2. 32019 R 0004: Regulamentul (UE) 2019/4 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 (JO L 4, 7.1.2019, p. 1),

19.3. 32019 R 1243: Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 198, 25.7.2019, p. 241),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

20. 32009 R 0767: Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

În sensul prezentului protocol, dispozițiile regulamentului se citesc cu următoarea adaptare:

Elveția poate continua să aplice dispozițiile legislației elvețiene care prevăd restricții privind utilizarea materiilor prime pentru furaje obținute din soiurile de *Cannabis* sp. pentru animalele destinate producției de alimente, în plus față de cele prevăzute în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 767/2009.

F. Ameliorarea animalelor – zootehnie

21. 31990 L 0428: Directiva 90/428/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind schimburile de cai pentru concursuri și stabilirea condițiilor de participare la aceste concursuri (JO L 224, 18.8.1990, p. 60),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 21.1. 32008 L 0073: Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 (JO L 219, 14.8.2008, p. 40),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

22. 32016 R 1012: Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind condițiile zootehnice și genealogice aplicabile ameliorării animalelor de reproducție de rasă pură, a porcilor de reproducție hibrizi și a materialului germinativ provenit de la acestea, comerțului cu acestea și introducerii lor în Uniune și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 652/2014 și a Directivelor 89/608/CEE și 90/425/CEE ale Consiliului, precum și de abrogare a anumitor acte în sectorul ameliorării animalelor („Regulamentul privind ameliorarea animalelor”) (JO L 171, 29.6.2016, p. 66), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

G. Sănătatea animalelor, controlul zoonozelor

23. 32016 R 0429: Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”) (JO L 84, 31.3.2016, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 23.1. 32017 R 0625: Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 (JO L 95, 7.4.2017, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

În sensul prezentului protocol, dispozițiile regulamentului se citesc cu următoarea adaptare:

La articolul 49 alineatul (1), Elveția se angajează să suporte costurile de transport și înlocuire a antigenilor, a vaccinurilor și reactivilor de diagnosticare livrate Elveției în temeiul acestei dispoziții.

24. 32013 R 0576: Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 (JO L 178, 28.6.2013, p. 1), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

25. 32001 R 0999: Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 25.1. 32003 R 1128: Regulamentul (CE) nr. 1128/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 iunie 2003 (JO L 160, 28.6.2003, p. 1),

- 25.2. 32005 R 0932: Regulamentul (CE) nr. 932/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2005 (JO L 163, 23.6.2005, p. 1),

- 25.3. 32006 R 1923: Regulamentul (CE) nr. 1923/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 (JO L 404, 30.12.2006, p. 1),

- 25.4. 32009 R 0220: Regulamentul (CE) nr. 220/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 (JO L 87, 31.3.2009, p. 155),

- 25.5. 32013 R 0517: Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 1),

- 25.6. 32017 R 0625: Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 (JO L 95, 7.4.2017, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

26. 32003 R 2160: Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonellei și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară (JO L 325, 12.12.2003, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 26.1. 32009 R 0596: Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 (JO L 188, 18.7.2009, p. 14),

- 26.2. 32013 R 0517: Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 1),

- 26.3. 32016 R 0429: Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 (JO L 84, 31.3.2016, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

27. 32003 L 0099: Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, de modificare a Deciziei 90/424/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 92/117/CEE a Consiliului (JO L 325, 12.12.2003, p. 31),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 27.1. 32006 L 0104: Directiva 2006/104/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 352),

27.2. 32009 R 0219: Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 (JO L 87, 31.3.2009, p. 109),

27.3. 32013 L 0020: Directiva 2013/20/UE a Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 234),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

H. Produse alimentare – aspecte generale

28. 32002 R 0178: Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

28.1. 32003 R 1642: Regulamentul (CE) nr. 1642/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 iulie 2003 (JO L 245, 29.9.2003, p. 4),

28.2. 32009 R 0596: Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 (JO L 188, 18.7.2009, p. 14),

28.3. 32017 R 0745: Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 (JO L 117, 5.5.2017, p. 1),

28.4. 32019 R 1243: Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 198, 25.7.2019, p. 241),

28.5. 32019 R 1381: Regulamentul (UE) 2019/1381 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 231, 6.9.2019, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

În sensul prezentului protocol, dispozițiile regulamentului se citesc cu următoarele adaptări:

- (a) Elveția participă la activitatea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”);
- (b) Elveția contribuie financiar la activitățile menționate la litera (a), în conformitate cu articolul 9 din prezentul protocol și cu anexa II la prezentul protocol;
- (c) Elveția participă cu drepturi depline la Consiliul de administrație al Autorității și la forumul consultativ al Autorității și are aceleași drepturi și obligații în cadrul acestora ca statele membre ale Uniunii, cu excepția dreptului de vot;
- (d) Atunci când sunt selectați și numiți, experții elvețieni participă pe deplin la comitetele științifice și grupurile științifice și au aceleași drepturi și obligații în cadrul acestora precum toți ceilalți experți care participă la acestea, în conformitate cu cadrul legislativ aplicabil;

- (e) Elveția poate desemna organizații competente care își desfășoară activitatea în domeniile ce țin de competența Autorității și care pot asista Autoritatea;
- (f) prin derogare de la articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii¹, Autoritatea poate, în cazul în care decide astfel, să angajeze prin contract resortisanți elvețieni care se bucură de toate drepturile lor cetățenești. Autoritatea poate accepta detașarea de experți de către Elveția;
- (g) Elveția acordă Autorității și personalului acesteia, în cadrul funcțiilor lor oficiale la nivelul Autorității, privilegiile și imunitățile prevăzute în apendicele 2, care se bazează pe articolele 1-6, 10-15 și 17 și 18 din Protocolul (nr. 7). Trimiterile la articolele corespunzătoare din protocolul respectiv sunt indicate între paranteze pentru informare;
- (h) Elveția participă pe deplin la rețelele exploatate de Autoritate și are aceleași drepturi și obligații precum statele membre ale Uniunii.

I. Alimentație – igienă

29. 31989 L 0108: Directiva 89/108/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la alimentele congelate rapid destinate consumului uman (JO L 40, 11.2.1989, p. 34),

¹ Regulamentul nr. 31 (CEE), nr. 11 (CEEA) de stabilire a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice (JO 45, 14.6.1962, p. 1385), inclusiv orice modificări ulterioare.

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

29.1. 32003 R 1882: Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1),

29.2. 32006 L 0107: Directiva 2006/107/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 411),

29.3. 32008 R 1137: Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 (JO L 311, 21.11.2008, p. 1),

29.4. 32013 L 0020: Directiva 2013/20/UE a Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 234),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

30. 32004 R 0852: Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

30.1. 32009 R 0219: Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 (JO L 87, 31.3.2009, p. 109),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

31. 32004 R 0853: Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 31.1. 32009 R 0219: Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 (JO L 87, 31.3.2009, p. 109),

- 31.2. 32013 R 0517: Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 1),

- 31.3. 32019 R 1243: Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 198, 25.7.2019, p. 241),

- 31.4. 32021 R 1756: Regulamentul (UE) 2021/1756 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 octombrie 2021 (JO L 357, 8.10.2021, p. 27),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

J. Produse alimentare – ingrediente, urme și standarde de comercializare

32. 32002 L 0046: Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare (JO L 183, 12.7.2002, p. 51),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

32.1. 32008 R 1137: Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 (JO L 311, 21.11.2008, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

33. 32003 R 2065: Regulamentul (CE) nr. 2065/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 noiembrie 2003 privind aromele de fum utilizate sau destinate utilizării în sau pe produsele alimentare (JO L 309, 26.11.2003, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

33.1. 32009 R 0596: Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 (JO L 188, 18.7.2009, p. 14),

33.2. 32019 R 1243: Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 198, 25.7.2019, p. 241),

33.3. 32019 R 1381: Regulamentul (UE) 2019/1381 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 231, 6.9.2019, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

34. 32006 R 1925: Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare (JO L 404, 30.12.2006, p. 26),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 34.1. 32008 R 0108: Regulamentul (CE) nr. 108/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 (JO L 39, 13.2.2008, p. 11),

- 34.2. 32011 R 1169: Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 (JO L 304, 22.11.2011, p. 18),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

35. 32008 R 1331: Regulamentul (CE) nr. 1331/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de instituire a unei proceduri comune de autorizare pentru aditivii alimentari, enzimele alimentare și aromele alimentare (JO L 354, 31.12.2008, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 35.1. 32019 R 1381: Regulamentul (UE) 2019/1381 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 231, 6.9.2019, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

36. 32008 R 1332: Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare și de modificare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului, a Directivei 2000/13/CE, a Directivei 2001/112/CE a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 258/97 (JO L 354, 31.12.2008, p. 7), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.
37. 32008 R 1333: Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354, 31.12.2008, p. 16), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.
38. 32008 R 1334: Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 2232/96 și (CE) nr. 110/2008 și a Directivei 2000/13/CE (JO L 354, 31.12.2008, p. 34),
- astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):
- 38.1. 32011 R 1169: Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 (JO L 304, 22.11.2011, p. 18),
- 38.2. 32014 R 0251: Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 (JO L 84, 20.3.2014, p. 14),
- inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

39. 32013 R 0609: Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind alimentele destinate sugărilor și copiilor de vârstă mică, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale și înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutateii și de abrogare a Directivei 92/52/CEE a Consiliului, a Directivelor 96/8/CE, 1999/21/CE, 2006/125/CE și 2006/141/CE ale Comisiei, a Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 41/2009 și (CE) nr. 953/2009 ale Comisiei (JO L 181, 29.6.2013, p. 35), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.
40. 32015 L 2203: Directiva (UE) 2015/2203 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la cazeinele și cazeinații destinați consumului uman și de abrogare a Directivei 83/417/CEE a Consiliului (JO L 314, 1.12.2015, p. 1), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.
41. 32015 R 2283: Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei (JO L 327, 11.12.2015, p. 1),
- astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):
- 41.1. 32019 R 1381: Regulamentul (UE) 2019/1381 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 231, 6.9.2019, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

K. Produse alimentare – reziduuri de pesticide și de produse medicinale veterinare și contaminanți

42. 31993 R 0315: Regulamentul (CEE) nr. 315/93 al Consiliului din 8 februarie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare privind contaminanții din alimente (JO L 37, 13.2.1993, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 42.1. 32003 R 1882: Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1),

- 42.2. 32009 R 0596: Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 (JO L 188, 18.7.2009, p. 14),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

43. 32005 R 0396: Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE (JO L 70, 16.3.2005, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 43.1. 32008 R 0299: Regulamentul (CE) nr. 299/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 (JO L 97, 9.4.2008, p. 67),

43.2. 32017 R 0625: Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 (JO L 95, 7.4.2017, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

44. 32009 R 0470: Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului și de modificare a Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 152, 16.6.2009, p. 11), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

În sensul prezentului protocol, dispozițiile regulamentului se citesc cu următoarele adaptări:

- (a) În sensul prezentului protocol, articolele 3, 9, 10, 11, 13, 15, 17, 25 și 27 nu se aplică Elveției.
- (b) Elveția nu participă la Comitetul permanent pentru produse medicinale veterinare sau la grupurile de experți în domeniul produselor medicinale veterinare.

Elveția nu participă la pregătirea propunerilor și a proiectelor referitoare la stabilirea limitelor maxime de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală, iar experții Elveției nu sunt consultați în această privință, în cazul în care aceste limite sunt stabilite în cadrul procedurilor referitoare la produsele medicinale veterinare.

L. Materiale care intră în contact cu produsele alimentare

45. 32004 R 1935: Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE (JO L 338, 13.11.2004, p. 4),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

45.1. 32009 R 0596: Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 (JO L 188, 18.7.2009, p. 14),

45.2. 32019 R 1381: Regulamentul (UE) 2019/1381 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 (JO L 231, 6.9.2019, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

46. 31984 L 0500: Directiva 84/500/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1984 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind obiectele din ceramică ce vin în contact cu produsele alimentare (JO L 277, 20.10.1984, p. 12), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

M. Etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor alimentare și a mențiunilor nutriționale sau de sănătate

47. 32000 R 1760: Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 47.1. 32013 R 0517: Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 1),

- 47.2. 32014 R 0653: Regulamentul (UE) nr. 653/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 (JO L 189, 27.6.2014, p. 33),

- 47.3. 32016 R 0429: Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 („Legea privind sănătatea animală”) (JO L 84, 31.3.2016, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

48. 32006 R 1924: Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, 30.12.2006, p. 9),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

48.1. 32008 R 0107: Regulamentul (CE) nr. 107/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 (JO L 39, 13.2.2008, p. 8),

48.2. 32008 R 0109: Regulamentul (CE) nr. 109/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1924/2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 39, 13.2.2008, p. 14),

48.3. 32011 R 1169: Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 (JO L 304, 22.11.2011, p. 18),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

49. 32011 R 1169: Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

49.1. 32015 R 2283: Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 (JO L 327, 11.12.2015, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

În sensul prezentului protocol, dispozițiile regulamentului se citesc cu următoarele adaptări:

(a) Elveția poate continua să aplice dispozițiile legislației elvețiene care impun etichetarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență și care prevăd că, pentru produsele originare din Uniune:

- mențiunea „UE” ca țară de producție este acceptată și
- numele sau denumirea comercială și adresa operatorului din sectorul alimentar îndeplinesc cerința privind indicarea obligatorie a țării de producție;

(b) Elveția poate continua să aplice dispozițiile legislației sale care impun etichetarea obligatorie a urmelor neintenționate de alergeni din produsele alimentare.

50. 32011 L 0091: Directiva 2011/91/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind indicarea sau marcarea care permite identificarea lotului din care face parte un produs alimentar (JO L 334, 16.12.2011, p. 1).

N. Produse alimentare – altele

51. 31999 L 0002: Directiva 1999/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante (JO L 66, 13.3.1999, p. 16),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

51.1. 32003 R 1882: Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1),

51.2. 32008 R 1137: Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 (JO L 311, 21.11.2008, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

52. 31999 L 0003: Directiva 1999/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de stabilire a unei liste comunitare cu produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante (JO L 66, 13.3.1999, p. 24).

53. 32009 L 0032: Directiva 2009/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind solvenții de extracție utilizați la fabricarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare (JO L 141, 6.6.2009, p. 31), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

54. 32009 L 0054: Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (JO L 164, 26.6.2009, p. 45), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestei directive care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

55. 32016 R 0052: Regulamentul (Euratom) 2016/52 al Consiliului din 15 ianuarie 2016 de stabilire a nivelurilor maxime permise de contaminare radioactivă a alimentelor și furajelor în urma unui accident nuclear sau a oricărui alt caz de urgență radiologică și de abrogare a Regulamentului (Euratom) nr. 3954/87 al Consiliului și a Regulamentelor (Euratom) nr. 944/89 și (Euratom) nr. 770/90 ale Comisiei (JO L 13, 20.1.2016, p. 2), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

O. Organisme modificate genetic

Pragul menționat la articolul 7 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din prezentul protocol este prevăzut la articolul 12 alineatul (2) și la articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, 18.10.2003, p. 1).

Hrana pentru animale produsă din organisme modificate genetic menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din prezentul protocol este autorizată în temeiul articolului 19 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003.

P. Bunăstarea animalelor

56. 32005 R 0001: Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97 (JO L 3, 5.1.2005, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 56.1. 32017 R 0625: Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 (JO L 95, 7.4.2017, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

În sensul prezentului protocol, dispozițiile regulamentului se citesc cu următoarea adaptare:

la articolul 1 alineatul (3), se adaugă următoarea teză:

„Elveția poate continua să aplice dispozițiile legislației sale privind transportul animalelor în interiorul Elveției, inclusiv tranzitul bovinelor, ovinelor, caprinelor, porcinelor, cailor sau păsărilor de curte destinate sacrificării și stabilind că un astfel de tranzit este permis numai pe calea ferată sau pe calea aerului în Elveția.”

57. 32009 R 1099: Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii (JO L 303, 18.11.2009, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 57.1. 32017 R 0625: Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 (JO L 95, 7.4.2017, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

Q. Subproduse de origine animală

58. 32009 R 1069: Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1),

astfel cum a fost modificat prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 58.1. 32010 L 0063: Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 (JO L 276, 20.10.2010, p. 33),

- 58.2. 32013 R 1385: Regulamentul (UE) nr. 1385/2013 al Consiliului din 17 decembrie 2013 (JO L 354, 28.12.2013, p. 86),

- 58.3. 32017 R 0625: Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 (JO L 95, 7.4.2017, p. 1),

- 58.4. 32019 R 1009: Regulamentul (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 (JO L 170, 25.6.2019, p. 1),

inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestui regulament care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

R. Măsuri sanitare și fitosanitare – altele

59. 31996 L 0022: Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 3),

astfel cum a fost modificată prin următorul (următoarele) act (acte) juridic (juridice):

- 59.1. 32003 L 0074: Directiva 2003/74/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2003 (JO L 262, 14.10.2003, p. 17),

- 59.2. 32008 L 0097: Directiva 2008/97/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 (JO L 318, 28.11.2008, p. 9).

În sensul prezentului protocol, dispozițiile directivei se citesc cu următoarea adaptare:

Articolul 11 alineatul (2) litera (b) nu se aplică Elveției sau pe teritoriul său.

S. Rezistența la antimicrobiene

60. 32019 R 0006: Articolul 107 [cu excepția alineatului (6)] și articolul 118 din Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE (JO L 4, 7.1.2019, p. 43), coroborate cu articolul 37 alineatul (5), inclusiv actele juridice adoptate în temeiul acestor prevederi care au fost integrate până la 31 decembrie 2024.

În sensul prezentului protocol, articolul 107 alineatul (5) se citește cu următoarele adaptări:

- (a) produsele medicinale care conțin antimicrobiene sau grupuri de antimicrobiene rezervate pentru tratamentul anumitor infecții la oameni, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1255 al Comisiei (JO L 191, 20.7.2022, p. 58) nu se utilizează pentru animale;
- (b) actele juridice adoptate în temeiul articolului 107 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/6 nu se interpretează ca fiind incluse în trimiterea la articolul 107 din Regulamentul (UE) 2019/6;
- (c) Elveția și experții Elveției nu participă la Comitetul permanent pentru produse medicinale veterinare și nici la grupurile de experți privind produsele medicinale veterinare. Elveția nu participă, iar experții Elveției nu sunt consultați cu privire la pregătirea propunerilor și a proiectelor referitoare la fabricarea, introducerea pe piață și utilizarea produselor medicinale veterinare.

61. 32019 R 0004: articolul 17 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/4 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind fabricarea, introducerea pe piață și utilizarea furajelor medicamentate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 90/167/CEE a Consiliului (JO L 4, 7.1.2019, p. 1).
-

APLICAREA ARTICOLULUI 9 DIN PROTOCOLUL
DE INSTITUIRE A UNUI SPAȚIU COMUN DE SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ

ARTICOLUL 1

Lista activităților agențiilor, a sistemelor de informații și a altor activități ale Uniunii la care Elveția urmează să contribuie financiar

Elveția contribuie financiar la următoarele:

(a) agenții:

- Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002¹.

¹ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

(b) sisteme de informații:

- Portalul EUROPHYT (EUROPHYTPORTAL) instituit prin Directiva 94/3/CE a Comisiei din 21 ianuarie 1994¹;
- Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje (RASFF) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002²;
- Platforma online a Comisiei Europene pentru certificare sanitară și fitosanitară (TRACES) instituită prin Regulamentul (UE) 2017/625³;
- Sistemul de informare ale UE cu privire la bolile animalelor (ADIS) instituit prin Regulamentul (UE) 2020/2002⁴.

¹ Directiva 94/3/CE a Comisiei din 21 ianuarie 1994 de instituire a unei proceduri pentru notificarea interceptării unui transport sau a unui organism dăunător din țările terțe și care prezintă un pericol fitosanitar iminent (JO L 32, 5.2.1994, p. 37).

² Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

³ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

⁴ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/2002 al Comisiei din 7 decembrie 2020 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la notificarea și raportarea la nivelul Uniunii a bolilor listate, la formatele și procedurile de transmitere și de raportare a programelor de supraveghere ale Uniunii și a programelor de eradicare și pentru cererea de recunoaștere a statutului de indemn de boală, precum și la sistemul computerizat de informare (JO L 412, 8.12.2020, p. 1).

(c) alte activități:

niciuna.

ARTICOLUL 2

Condiții de plată

(1) Plățile datorate în temeiul articolului 9 din Protocolul la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole de instituire a unui spațiu comun de siguranță alimentară (denumit în continuare „protocolul”) se efectuează în conformitate cu prezentul articol.

(2) La emiterea cererii de fonduri pentru exercițiul financiar, Comisia comunică Elveției următoarele informații:

(a) cuantumul contribuției operaționale și

(b) cuantumul taxei de participare.

- (3) Comisia comunică Elveției, cât mai curând posibil și cel târziu la data de 16 aprilie a fiecărui exercițiu financiar, următoarele informații referitoare la participarea Elveției:
- (a) cuantumurile creditelor de angajament din bugetul anual votat al Uniunii înscrise pe linia (liniile) relevantă (relevante) de subvenții a (ale) bugetului Uniunii pentru anul în cauză pentru fiecare agenție a Uniunii, luând în considerare, pentru fiecare agenție, orice contribuție operațională ajustată, astfel cum este definită la articolul 1, precum și cuantumurile creditelor de angajament aferente bugetului votat al Uniunii pentru anul în cauză pentru bugetul relevant al sistemelor de informații și al altor activități, referitoare la participarea Elveției în conformitate cu articolul 1;
 - (b) cuantumul taxei de participare menționate la articolul 9 alineatul (7) din protocol și
 - (c) în ceea ce privește agențiile, în anul $N + 1$, cuantumurile angajamentelor bugetare asumate din creditele de angajament autorizate în anul N pe linia (liniile) bugetară (bugetare) relevantă (relevante) de subvenții a (ale) Uniunii în raport cu bugetul anual al Uniunii înscris pe linia (liniile) relevantă (relevante) de subvenții a (ale) Uniunii pentru anul N .
- (4) Pe baza proiectului său de buget, Comisia furnizează o estimare a informațiilor menționate la alineatul (3) literele (a) și (b) cât mai rapid posibil și cel târziu până la data de 1 septembrie a exercițiului financiar.
- (5) Comisia adresează Elveției, cel târziu la 16 aprilie și, dacă acest lucru se aplică agenției, sistemului de informații sau unei alte activități relevante, cel mai devreme la 22 octombrie și cel târziu la 31 octombrie a fiecărui exercițiu financiar, o cerere de fonduri care corespunde contribuției Elveției în temeiul protocolului pentru fiecare dintre agențiile, sistemele de informații și alte activități la care participă Elveția.

(6) Cererea (cererile) de fonduri menționată (menționate) la alineatul (5) este structurată în tranșe după cum urmează:

(a) prima tranșă a fiecărui an, în legătură cu cererea de fonduri care urmează să fie lansată până la 16 aprilie, corespunde unei sume de până la echivalentul estimării, menționată la alineatul (4), a contribuției financiare anuale pentru agenția, sistemul de informații sau o altă activitate în cauză;

Elveția plătește suma indicată în cererea de fonduri în termen de cel mult 60 de zile de la lansarea cererii de fonduri.

(b) în cazurile aplicabile, a doua tranșă a anului, în legătură cu cererea de fonduri care urmează să fie lansată cel mai devreme la 22 octombrie și cel târziu la 31 octombrie, corespunde diferenței dintre cuantumul menționat la alineatul (4) și cuantumul menționat la alineatul (5), în cazul în care cuantumul menționat la alineatul (5) este mai mare.

Elveția plătește suma indicată în această cerere de fonduri cel târziu la 21 decembrie.

Pentru fiecare cerere de fonduri, Elveția poate efectua plăți separate pentru fiecare agenție, sistem de informații sau altă activitate.

(7) În primul an de punere în aplicare a protocolului, Comisia lansează o cerere de fonduri unică în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a protocolului.

Elveția plătește suma indicată în cererea de fonduri în termen de cel mult 60 de zile de la lansarea cererii de fonduri.

(8) Orice întârziere la plata contribuției financiare duce la plata de către Elveția a unei dobânzi penalizatoare care se aplică sumei restante la scadență, până în ziua în care respectiva sumă restantă este plătită integral.

Rata dobânzii pentru creanțele neplătite la scadență este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, în vigoare în prima zi a lunii de scadență, sau 0 %, alegându-se cea mai mare dintre cele două rate, plus 3,5 puncte procentuale.

ARTICOLUL 3

Ajustarea contribuției financiare a Elveției la agențiile Uniunii în funcție de punerea în aplicare

Ajustarea contribuției financiare a Elveției la agențiile Uniunii se efectuează în anul $N + 1$, în care contribuția operațională inițială se ajustează în sens ascendent sau descendent cu diferența dintre contribuția operațională inițială și o contribuție ajustată calculată prin aplicarea cheii de contribuție pentru anul N la cuantumul angajamentelor bugetare asumate din creditele de angajament autorizate în anul N în cadrul liniei (liniilor) bugetare de subvenții relevante a (ale) Uniunii. Dacă este cazul, diferența ia în considerare, pentru fiecare agenție, contribuția operațională ajustată în funcție de procentaj, astfel cum este definită la articolul 1.

ARTICOLUL 4

Dispoziții tranzitorii

În cazul în care data intrării în vigoare a protocolului nu este 1 ianuarie, prezentul articol se aplică prin derogare de la articolul 2.

Pentru primul an de punere în aplicare a protocolului, în ceea ce privește contribuția operațională datorată pentru anul în cauză aplicabilă agenției, sistemului de informații sau altei activități relevante, astfel cum se stabilește în conformitate cu articolul 9 din protocol și cu articolele 1-3 din prezenta anexă, contribuția operațională se reduce *pro rata temporis* prin înmulțirea cuantumului contribuției operaționale anuale datorate cu raportul dintre:

- numărul de zile calendaristice de la data intrării în vigoare până la data de 31 decembrie a anului în cauză și
- numărul total de zile calendaristice ale anului în cauză.

INSTANȚA DE ARBITRAJ

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII PRELIMINARE

ARTICOLUL I.1

Domeniu de aplicare

În cazul în care una dintre părți (denumite în continuare „părțile”) supune un litigiu arbitrajului în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) sau cu articolul 21 alineatul (2) din Protocolul la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind instituirea unui spațiu comun de siguranță alimentară (denumit în continuare „protocolul”), se aplică regulile prevăzute în prezentul apendice.

ARTICOLUL I.2

Grefă și servicii de secretariat

Biroul Internațional al Curții Permanente de Arbitraj de la Haga (denumit în continuare „Biroul Internațional”) îndeplinește funcțiile de grefă și asigură serviciile de secretariat necesare.

ARTICOLUL I.3

Notificări și calcularea termenelor

- (1) Notificările, inclusiv comunicările sau propunerile, pot fi transmise prin orice mijloc de comunicare care certifică sau permite certificarea transmiterii lor.
- (2) Aceste notificări pot fi transmise pe cale electronică numai în cazul în care o adresă a fost desemnată sau autorizată de către o parte special în acest scop.
- (3) Aceste notificări către părți se transmit, în cazul Elveției, Diviziei pentru Europa a Elveției din cadrul Departamentului Federal al Afacerilor Externe și, în cazul Uniunii, Serviciului Juridic al Comisiei.

(4) Orice termen prevăzut de prezentul apendice începe să curgă din ziua următoare datei la care are loc un eveniment sau o acțiune. Dacă ultima zi pentru transmiterea unui document coincide cu o zi nelucrătoare a instituțiilor Uniunii sau a Guvernului Elveției, termenul de transmitere a documentului se încheie în ziua lucrătoare imediat următoare. Zilele nelucrătoare care se încadrează în acest termen se includ în calcul.

ARTICOLUL I.4

Notificarea cererii de arbitraj

- (1) Partea care ia inițiativa de a recurge la arbitraj (denumită în continuare „reclamantul”) transmite celeilalte părți (denumită în continuare „pârâtul”) și Biroului Internațional o notificare a cererii de arbitraj.
- (2) Procedurile de arbitraj se consideră ca începând în ziua următoare celei în care pârâtul primește notificarea cererii de arbitraj.
- (3) Notificarea cererii de arbitraj include următoarele informații:
 - (a) cererea de înaintare a litigiului spre arbitraj;
 - (b) numele și datele de contact ale părților;
 - (c) numele și adresa reprezentantului (reprezentanților) reclamantului;

- (d) temeiul juridic al procedurilor [articolul 20 alineatul (2) sau articolul 21 alineatul (2) din protocol] și:
- (i) în cazurile menționate la articolul 20 alineatul (2) din protocol, chestiunea care a cauzat litigiul, astfel cum a fost înscrisă oficial, în vederea soluționării, pe ordinea de zi a Comitetului mixt pentru siguranța alimentară, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din protocol și
 - (ii) în cazurile menționate la articolul 21 alineatul (2) din protocol, hotărârea instanței de arbitraj, orice măsuri de punere în aplicare menționate la articolul 20 alineatul (5) din protocol și măsurile compensatorii contestate;
- (e) indicarea oricărei norme care se află la originea litigiului sau care are legătură cu acesta;
- (f) o scurtă descriere a litigiului și
- (g) desemnarea unui arbitru sau, în cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, desemnarea a doi arbitri.
- (4) În cazurile menționate la articolul 20 alineatul (3) din protocol, notificarea cererii de arbitraj poate conține, de asemenea, informații privind necesitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (5) Constituirea instanței de arbitraj nu este împiedicată de eventuale afirmații privind caracterul suficient al notificării cererii de arbitraj. Litigiul este soluționat definitiv de instanța de arbitraj.

ARTICOLUL I.5

Răspunsul la notificarea cererii de arbitraj

(1) În termen de 60 de zile de la primirea notificării cererii de arbitraj, pârâtul transmite reclamantului și Biroului Internațional un răspuns la notificarea cererii de arbitraj, care include următoarele informații:

- (a) numele și datele de contact ale părților;
- (b) numele și adresa reprezentantului (reprezentanților) pârâtului;
- (c) un răspuns la informațiile furnizate în notificarea cererii de arbitraj în conformitate cu articolul I.4 alineatul (3) literele (d)-(f) și
- (d) desemnarea unui arbitru sau, în cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, desemnarea a doi arbitri.

(2) În cazurile menționate la articolul 20 alineatul (3) din protocol, răspunsul la notificarea cererii de arbitraj poate conține, de asemenea, un răspuns la informațiile furnizate în notificarea cererii de arbitraj în conformitate cu articolul I.4 alineatul (4) din prezentul appendice și informații privind necesitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) Constituirea unei instanțe de arbitraj nu este împiedicată de lipsa unui răspuns sau de un răspuns incomplet sau tardiv din partea pârâtului la notificarea cererii de arbitraj. Litigiul este soluționat definitiv de instanța de arbitraj.

(4) În cazul în care pârâtul solicită ca instanța de arbitraj să fie formată din cinci arbitri în răspunsul său la notificarea cererii de arbitraj, reclamantul desemnează un arbitru suplimentar în termen de 30 de zile de la primirea răspunsului la notificarea cererii de arbitraj.

ARTICOLUL I.6

Reprezentare și asistență

(1) Părțile sunt reprezentate în fața instanței de arbitraj de unul sau mai mulți agenți. Agenții pot fi asistați de consilieri sau de avocați.

(2) Orice modificare adusă în ceea ce privește agenții sau adresele acestora se notifică celeilalte părți, Biroului Internațional și instanței de arbitraj. Instanța de arbitraj poate, în orice moment, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți, să solicite dovezi privind competențele conferite agenților părților.

CAPITOLUL II

COMPONENȚA INSTANȚEI DE ARBITRAJ

ARTICOLUL II.1

Numărul arbitrilor

Instanța de arbitraj este formată din trei arbitri. În cazul în care reclamantul, în notificarea cererii sale de arbitraj, sau pârâtul, în răspunsul său la notificarea cererii de arbitraj, solicită acest lucru, instanța de arbitraj este formată din cinci arbitri.

ARTICOLUL II.2

Numirea arbitrilor

(1) În cazul în care urmează să fie numiți trei arbitri, fiecare dintre părți desemnează unul dintre ei. Cei doi arbitri numiți de părți aleg al treilea arbitru, care este președintele instanței de arbitraj.

(2) În cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, fiecare dintre părți desemnează doi dintre ei. Cei patru arbitri numiți de părți îl aleg pe al cincilea arbitru, care exercită funcția de președinte al instanței de arbitraj.

(3) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la desemnarea ultimului arbitru numit de părți, arbitrii nu ajung la un acord cu privire la alegerea președintelui instanței de arbitraj, președintele este numit de secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj.

(4) Pentru a contribui la alegerea arbitrilor care urmează să formeze instanța de arbitraj, se stabilește și se actualizează, atunci când este necesar, o listă orientativă de persoane care dețin calificările menționate la alineatul (6), care va fi comună tuturor acordurilor bilaterale din domeniile legate de piața internă la care participă Elveția, precum și Acordului dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind sănătatea, încheiat la [...] la data de [...] (denumit în continuare „Acordul privind sănătatea”), Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole, încheiat la Luxemburg la 21 iunie 1999 (denumit în continuare „Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole”) și Acordului dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind contribuția financiară regulată a Elveției la reducerea disparităților economice și sociale din Uniunea Europeană, încheiat la [...] la data de [...] (denumit în continuare „Acordul privind contribuția financiară regulată a Elveției”). Comitetul mixt pentru siguranța alimentară adoptă și actualizează lista respectivă printr-o decizie în sensul protocolului.

(5) În cazul în care o parte nu desemnează un arbitru, secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj numește arbitrul respectiv de pe lista menționată la alineatul (4). În lipsa unei astfel de liste, arbitrul este numit prin tragere la sorți de către secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj dintre persoanele care au fost propuse în mod oficial de una dintre părți sau de ambele părți în sensul alineatului (4).

(6) Persoanele care formează instanța de arbitraj sunt persoane cu înaltă calificare, cu sau fără legături cu părțile, care oferă garanții de independență și de lipsă a conflictelor de interese și au o vastă experiență. În special, acestea trebuie să dețină competențe demonstrate în drept și în domeniile reglementate de prezentul protocol, să nu primească instrucțiuni de la niciuna dintre părți, să își exercite funcțiile în nume propriu și să nu accepte instrucțiuni de la nicio organizație sau administrație publică în legătură cu aspecte legate de litigiu. Președintele instanței de arbitraj trebuie să aibă, de asemenea, experiență în procedurile de soluționare a litigiilor.

ARTICOLUL II.3

Declarațiile arbitrilor

- (1) Atunci când o persoană este avută în vedere pentru numirea în calitate de arbitru, aceasta semnalează toate circumstanțele care pot da naștere unor îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea sau independența sa. De la numire și pe parcursul întregii proceduri de arbitraj, arbitrul semnalează aceste circumstanțe părților și celorlalți arbitri fără întârziere, în cazul în care nu a făcut deja acest lucru.
- (2) Orice arbitru poate fi revocat în cazul în care există circumstanțe care ar putea da naștere unor îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea sau independența sa.
- (3) O parte poate solicita revocarea unui arbitru pe care l-a numit numai pentru un motiv care i se aduce la cunoștință după numirea respectivă.

(4) În cazul în care un arbitru nu acționează sau se află, *de jure* sau *de facto*, în imposibilitatea de a îndeplini rolul care îi revine, se aplică procedura de revocare a arbitrilor prevăzută la articolul II.4.

ARTICOLUL II.4

Revocarea arbitrilor

(1) Orice parte care dorește să revoce un arbitru depune o cerere de revocare în termen de 30 de zile de la data la care i s-a notificat numirea arbitrului respectiv sau în termen de 30 de zile de la data la care a luat cunoștință de circumstanțele menționate la articolul II.3.

(2) Cererea de revocare se transmite celeilalte părți, arbitrului revocat, celorlalți arbitri și Biroului Internațional. Aceasta precizează motivele care stau la baza cererii de revocare.

(3) În cazul în care s-a formulat o cerere de revocare, cealaltă parte poate accepta cererea de revocare. Arbitrul în cauză poate, la rândul său, să se retragă din procedură. Acceptarea sau retragerea din procedură nu presupune recunoașterea motivelor care stau la baza cererii de revocare.

(4) În cazul în care, în termen de 15 zile de la data notificării cererii de revocare, cealaltă parte nu acceptă cererea de revocare sau arbitrul în cauză nu se retrage din procedură, partea care solicită revocarea poate solicita secretarului general al Curții Permanente de Arbitraj să ia o decizie cu privire la revocare.

(5) Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, decizia menționată la alineatul (4) indică motivele care stau la baza deciziei respective.

ARTICOLUL II.5

Înlocuirea unui arbitru

(1) Sub rezerva alineatului (2) de la prezentul articol, în cazul în care este necesară înlocuirea unui arbitru în cursul procedurii de arbitraj, se numește sau se alege un înlocuitor în conformitate cu procedura prevăzută la articolul II.2 aplicabilă numirii sau alegerii arbitrului care urmează să fie înlocuit. Această procedură se aplică chiar dacă una dintre părți nu și-a exercitat dreptul de a numi arbitrul care urmează să fie înlocuit sau de a participa la numirea acestuia.

(2) În cazul înlocuirii unui arbitru, procedura se reia în etapa în care arbitrul înlocuit și-a încetat exercitarea funcțiilor, cu excepția cazului în care instanța de arbitraj decide altfel.

ARTICOLUL II.6

Exonerarea de răspundere

Cu excepția cazurilor de abatere săvârșită cu intenție sau de neglijență gravă, părțile renunță, în măsura maximă permisă de legislația aplicabilă, la orice acțiune împotriva arbitrilor care vizează orice act sau omisiune legată de arbitraj.

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE ARBITRAJ

ARTICOLUL III.1

Dispoziții generale

- (1) Data constituirii instanței de arbitraj este data la care ultimul arbitru a acceptat numirea sa.
- (2) Instanța de arbitraj se asigură că părțile sunt tratate în mod egal și că, într-un stadiu adecvat al procedurii, fiecare dintre acestea are suficiente posibilități de a-și exercita drepturile și de a-și susține cauza. Instanța de arbitraj desfășoară procedura astfel încât să evite întârzierile și cheltuielile inutile și să asigure soluționarea litigiului dintre părți.
- (3) Se organizează o audiere, cu excepția cazului în care instanța de arbitraj decide altfel, după audierea părților.
- (4) Atunci când o parte transmite o comunicare instanței de arbitraj, aceasta efectuează acest demers prin intermediul Biroului Internațional și transmite o copie celeilalte părți în același timp. Biroul Internațional transmite fiecăruia dintre arbitri o copie a acestei comunicări.

ARTICOLUL III.2

Locul arbitrajului

Locul arbitrajului este Haga. În cazul în care circumstanțe excepționale impun acest lucru, instanța de arbitraj se poate întruni în orice alt loc pe care îl consideră adecvat pentru deliberări.

ARTICOLUL III.3

Limba

- (1) Limbile de procedură sunt limba franceză și limba engleză.
- (2) Instanța de arbitraj poate dispune ca toate documentele care însoțesc cererea introductivă sau memoriul în apărare, precum și toate celelalte documente prezentate în cursul procedurii în limba lor originală să fie însoțite de o traducere în una dintre limbile de procedură.

ARTICOLUL III.4

Cererea introductivă

- (1) Reclamantul transmite cererea introductivă în scris părâtului și instanței de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, în termenul stabilit de instanța de arbitraj. Reclamantul poate decide să considere că notificarea cererii sale de arbitraj menționată la articolul I.4 reprezintă cererea introductivă, cu condiția ca aceasta să îndeplinească, de asemenea, condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

- (2) Cererea introductivă cuprinde următoarele informații:
- (a) informațiile prevăzute la articolul I.4 alineatul (3) literele (b)-(f);
 - (b) o expunere a elementelor de fapt prezentate în susținerea cererii și
 - (c) argumentele juridice invocate în susținerea cererii.
- (3) Cererea introductivă este însoțită, în măsura posibilului, de orice documente și alte mijloace de probă menționate de reclamant sau ar trebui să facă trimitere la acestea. În cazurile menționate la articolul 20 alineatul (3) din protocol, cererea introductivă conține, de asemenea, în măsura posibilului, informații privind necesitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ARTICOLUL III.5

Memoriul în apărare

- (1) Pârâtul transmite memoriul în apărare în scris reclamantului și instanței de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, în termenul stabilit de instanța de arbitraj. Pârâtul poate decide să considere că răspunsul la notificarea cererii de arbitraj menționat la articolul I.5 reprezintă un memoriu în apărare, cu condiția ca răspunsul la notificarea cererii de arbitraj să îndeplinească, de asemenea, condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol.

(2) Memoriul în apărare răspunde punctelor din cererea introductivă indicate în conformitate cu articolul III.4 alineatul (2) literele (a)-(c) din prezentul apendice. Acesta este însoțit, în măsura posibilului, de orice documente și alte mijloace de probă menționate de pârât sau ar trebui să facă trimitere la acestea. În cazurile menționate la articolul 20 alineatul (3) din protocol, memoriul în apărare conține, de asemenea, în măsura posibilului, informații privind necesitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) În memoriul în apărare sau într-o etapă ulterioară a procedurii de arbitraj, în cazul în care instanța de arbitraj decide că o întârziere este justificată de circumstanțe, pârâtul poate formula o cerere reconvențională, cu condiția ca instanța de arbitraj să fie competentă în privința acesteia.

(4) Articolul III.4 alineatele (2) și (3) se aplică unei cereri reconvenționale.

ARTICOLUL III.6

Competența arbitrală

(1) Instanța de arbitraj hotărăște dacă este competentă în temeiul articolului 20 alineatul (2) sau al articolului 21 alineatul (2) din protocol.

(2) În cazurile menționate la articolul 20 alineatul (2) din protocol, instanța de arbitraj este abilitată să examineze chestiunea care a cauzat litigiul, astfel cum a fost înscrisă oficial, în vederea soluționării, pe ordinea de zi a Comitetului mixt pentru siguranța alimentară, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din protocol.

(3) În cazurile menționate la articolul 21 alineatul (2) din protocol, instanța de arbitraj care a audiat cauza principală este abilitată să examineze proporționalitatea măsurilor compensatorii contestate, inclusiv în cazul în care măsurile respective au fost adoptate integral sau parțial în cadrul unui alt acord bilateral în domeniile legate de piața internă la care participă Elveția sau în Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole.

(4) Excepția de necompetență a instanței de arbitraj se formulează cel târziu în memoriul în apărare sau, în cazul unei cereri reconvenționale, în răspunsul la aceasta. Faptul că o parte a numit un arbitru sau a luat parte la numirea acestuia nu o privează de dreptul de a formula o astfel de excepție. Excepția potrivit căreia litigiul ar depăși competențele instanței de arbitraj se formulează de îndată ce chestiunea presupusă a depăși competențele acesteia este ridicată în cursul procedurii de arbitraj. În orice caz, instanța de arbitraj poate admite o excepție formulată după expirarea termenului prevăzut în cazul în care consideră că întârzierea a avut un motiv întemeiat.

(5) Instanța de arbitraj se poate pronunța cu privire la excepția menționată la alineatul (4) fie prin considerarea acesteia ca fiind o chestiune prealabilă, fie în hotărârea asupra fondului cauzei.

ARTICOLUL III.7

Alte observații scrise

Instanța de arbitraj decide, după consultarea părților, cu privire la celelalte observații scrise, pe lângă cererea introductivă și memoriul în apărare, pe care părțile le prezintă sau le pot prezenta și stabilește termenul de depunere a acestora.

ARTICOLUL III.8

Termene

- (1) Termenele stabilite de instanța de arbitraj pentru comunicarea documentelor scrise, inclusiv a cererii introductive și a memoriului în apărare, nu depășesc 90 de zile, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.
- (2) Instanța de arbitraj ia o hotărâre definitivă în termen de 12 luni de la data constituirii sale. În circumstanțe excepționale care prezintă dificultăți deosebite, instanța de arbitraj poate prelungi acest termen cu cel mult trei luni.
- (3) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se reduc la jumătate:
 - (a) la cererea reclamantului sau a pârâtului, dacă, în termen de 30 de zile de la această cerere, instanța de arbitraj hotărăște, după audierea celeilalte părți, că respectiva cauză este urgentă sau
 - (b) în cazul în care părțile convin astfel.
- (4) În cazurile menționate la articolul 21 alineatul (2) din protocol, instanța de arbitraj se pronunță definitiv în termen de șase luni de la data la care măsurile compensatorii au fost notificate în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din protocol.

ARTICOLUL III.9

Sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene

(1) În aplicarea articolului 17 și a articolului 20 alineatul (3) din protocol, instanța de arbitraj sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(2) Instanța de arbitraj poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene în orice moment al procedurii, cu condiția să fie în măsură să definească suficient de precis cadrul juridic și factual al cauzei, precum și chestiunile de drept pe care le ridică.

Procedura în fața instanței de arbitraj se suspendă până la pronunțarea hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) Fiecare parte poate trimite o cerere motivată instanței de arbitraj în vederea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene. Instanța de arbitraj respinge o astfel de cerere în cazul în care consideră că nu sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene menționate la alineatul (1). În cazul în care respinge cererea unei părți de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, instanța de arbitraj își motivează decizia în acest sens în cadrul hotărârii asupra fondului cauzei.

(4) Instanța de arbitraj sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene printr-o notificare. Notificarea trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (a) o scurtă descriere a litigiului;
- (b) actul (actele) juridic (juridice) al (ale) Uniunii și/sau dispoziția (dispozițiile) în cauză din protocol și

- (c) noțiunea de drept al Uniunii care trebuie interpretată în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din protocol.

Instanța de arbitraj notifică părților sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(5) Curtea de Justiție a Uniunii Europene aplică, prin analogie, regulamentul intern de procedură aplicabil exercitării competenței sale de a pronunța o decizie preliminară cu privire la interpretarea tratatelor și a actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii.

(6) Reprezentanții și avocații autorizați să reprezinte părțile în fața instanței de arbitraj în temeiul articolelor I.4, I.5, III.4 și III.5 sunt autorizați să reprezinte părțile în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ARTICOLUL III.10

Măsuri provizorii

(1) În cazurile menționate la Articolul 21 alineatul (2) din protocol, în orice etapă a procedurii de arbitraj, oricare dintre părți poate să solicite măsuri provizorii constând în suspendarea măsurilor compensatorii.

(2) Cererile înaintate în conformitate cu alineatul (1) indică obiectul procedurii, împrejurările care demonstrează urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică la prima vedere dispunerea măsurilor provizorii solicitate. Cererile cuprind toate mijloacele de probă și propunerile de mijloace de probă disponibile destinate să justifice dispunerea măsurilor provizorii.

(3) Partea care solicită măsurile provizorii transmite cererea sa în scris celeilalte părți și instanței de arbitraj, prin intermediul Biroului Internațional. Instanța de arbitraj stabilește un termen scurt în care cealaltă parte poate prezenta observații scrise sau orale.

(4) În termen de o lună de la înaintarea cererii menționate la alineatul (1), instanța de arbitraj adoptă o hotărâre privind suspendarea măsurilor compensatorii contestate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) instanța de arbitraj consideră satisfăcătoare, la prima vedere, temeinicia cauzei prezentate de partea care solicită măsurile provizorii în cererea sa;
- (b) instanța de arbitraj consideră că, în așteptarea hotărârii sale definitive, partea care solicită măsurile provizorii ar suferi un prejudiciu grav și ireparabil în lipsa suspendării măsurilor compensatorii și
- (c) prejudiciul cauzat părții care solicită măsurile provizorii prin aplicarea imediată a măsurilor compensatorii contestate prevalează asupra interesului pentru aplicarea imediată și efectivă a acestor măsuri.

(5) Suspendarea procedurii menționate la articolul III.9 alineatul (2) al doilea paragraf nu se aplică procedurii în temeiul prezentului articol.

(6) O hotărâre luată de instanța de arbitraj în conformitate cu alineatul (4) are numai efect provizoriu și nu aduce atingere hotărârii instanței de arbitraj asupra fondului cauzei.

(7) Cu excepția cazului în care hotărârea luată de instanța de arbitraj în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol stabilește o dată anterioară pentru încetarea suspendării, suspendarea expiră în momentul în care se ia hotărârea definitivă în temeiul articolului 21 alineatul (2) din protocol.

(8) Pentru a se evita orice îndoială, în sensul prezentului articol, este de la sine înțeles că, atunci când se analizează interesele părții care solicită măsurile provizorii și, respectiv, ale celeilalte părți, instanța de arbitraj ține seama de interesele persoanelor fizice și ale operatorilor economici ai părților, însă această considerație nu echivalează cu acordarea vreunei calități acestor persoane fizice sau operatori economici în fața instanței de arbitraj.

ARTICOLUL III.11

Mijloace de probă

(1) Fiecare parte furnizează elemente de probă ale faptelor pe care își întemeiază cererea sau apărarea.

(2) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate cere părților să îi furnizeze informațiile relevante pe care le consideră necesare și adecvate. Instanța de arbitraj stabilește un termen în care părțile trebuie să răspundă la cererea sa.

(3) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate încerca să obțină din orice sursă informațiile pe care le consideră adecvate. Instanța de arbitraj poate, de asemenea, să ceară avizul experților dacă îl consideră necesar, sub rezerva eventualelor clauze și condiții convenite de părți, după caz.

(4) Toate informațiile obținute de instanța de arbitraj în temeiul prezentului articol se pun la dispoziția părților, iar părțile pot prezenta instanței de arbitraj observații cu privire la aceste informații.

(5) După ce a solicitat opiniile celeilalte părți, instanța de arbitraj adoptă măsurile adecvate pentru a aborda orice probleme ridicate de una dintre părți cu privire la protecția datelor cu caracter personal, la secretul profesional și la interesele legitime legate de confidențialitate.

(6) Instanța de arbitraj examinează admisibilitatea, relevanța și forța mijloacelor de probă prezentate.

ARTICOLUL III.12

Audieri

(1) Atunci când trebuie să aibă loc o audiere, instanța de arbitraj, după consultarea părților, notifică părților cu suficient timp înainte data, ora și locul audierii.

(2) Audierea este publică în afară de cazul în care, din motive grave, instanța de arbitraj decide altfel, din oficiu sau la cererea părților.

(3) Procesul-verbal al fiecărei audieri se întocmește și se semnează de către președintele instanței de arbitraj. Numai procesele-verbale respective sunt autentice.

(4) Instanța de arbitraj poate decide să organizeze audierea online, în conformitate cu practica Biroului Internațional. Părțile sunt informate în timp util cu privire la această practică. În astfel de cazuri, se aplică, *mutatis mutandis*, alineatul (1) și alineatul (3).

ARTICOLUL III.13

Neîndeplinirea obligațiilor

(1) În cazul în care, în termenul stabilit de prezentul apendice sau de instanța de arbitraj, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, reclamantul nu și-a prezentat cererea introductivă, instanța de arbitraj dispune închiderea procedurii de arbitraj, cu excepția cazului în care există chestiuni nesoluționate cu privire la care ar putea fi necesară o hotărâre și în cazul în care instanța de arbitraj consideră oportun să procedeze astfel.

În cazul în care, în termenul stabilit de prezentul apendice sau de instanța de arbitraj, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, pârâtul nu și-a prezentat răspunsul la notificarea cererii de arbitraj sau memoriul în apărare, instanța de arbitraj dispune continuarea procedurii, fără a considera că aceasta constituie în sine acceptarea afirmațiilor reclamantului.

Al doilea paragraf se aplică și în cazul în care reclamantul nu prezintă un răspuns la o cerere reconvențională.

(2) În cazul în care o parte, convocată în mod corespunzător în conformitate cu articolul III.12 alineatul (1), nu se prezintă la o audiere și nu demonstrează existența unor motive suficiente pentru neapareare, instanța de arbitraj poate continua procedura de arbitraj.

(3) În cazul în care o parte, invitată în mod corespunzător de instanța de arbitraj să prezinte mijloace de probă suplimentare, nu face acest lucru în termenele stabilite, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, instanța de arbitraj se poate pronunța pe baza mijloacelor de probă de care dispune.

ARTICOLUL III.14

Încheierea procedurii

(1) În cazul în care se demonstrează că părțile au avut în mod rezonabil posibilitatea de a-și prezenta argumentele, instanța de arbitraj poate declara închiderea procedurii.

(2) În cazul în care consideră că acest lucru este necesar ca urmare a unor circumstanțe excepționale, instanța de arbitraj poate decide, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți, să redeschidă procedura în orice moment înainte de a pronunța o hotărâre.

CAPITOLUL IV

PRONUȚAREA HOTĂRĂRII

ARTICOLUL IV.1

Hotărâri

Instanța de arbitraj se străduiește să hotărască prin consens. Cu toate acestea, în cazul în care pronunțarea unei hotărâri prin consens se dovedește imposibilă, hotărârea instanței de arbitraj se ia cu majoritatea arbitrilor.

ARTICOLUL IV.2

Forma și efectele hotărârii instanței de arbitraj

- (1) Instanța de arbitraj poate pronunța hotărâri separate cu privire la diferite chestiuni în momente diferite.
- (2) Toate hotărârile se emit în formă scrisă și se motivează. Acestea sunt definitive și obligatorii pentru părți.
- (3) Hotărârea instanței de arbitraj este semnată de arbitri, indică data la care a fost pronunțată și precizează locul arbitrajului. O copie a hotărârii semnate de arbitri este comunicată părților de către Biroul Internațional.

(4) Biroul Internațional face publică hotărârea instanței de arbitraj.

Atunci când face publică hotărârea instanței de arbitraj, Biroul Internațional respectă normele relevante privind protecția datelor cu caracter personal, secretul profesional și interesele legitime legate de confidențialitate.

Normele menționate la al doilea paragraf sunt identice pentru toate acordurile bilaterale din domeniile pieței interne la care participă Elveția, precum și pentru Acordul privind sănătatea, Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole și Acordul privind contribuția financiară regulată a Elveției. Comitetul mixt pentru siguranța alimentară adoptă și actualizează normele respective printr-o decizie în sensul protocolului.

(5) Părțile se conformează fără întârziere tuturor hotărârilor instanței de arbitraj.

(6) În cazurile menționate la articolul 20 alineatul (2) din protocol, după obținerea punctului de vedere al părților, instanța de arbitraj stabilește un termen rezonabil în hotărârea asupra fondului cauzei pentru conformarea cu hotărârea sa în conformitate cu articolul 20 alineatul (5) din protocol, ținând seama de procedurile interne ale părților.

ARTICOLUL IV.3

Legislația aplicabilă, normele de interpretare, mediatorul

(1) Legislația aplicabilă constă în protocol, în actele juridice ale Uniunii la care se face trimitere în acesta, precum și în orice altă normă de drept internațional relevantă pentru aplicarea instrumentelor respective.

- (2) Instanța de arbitraj hotărăște în conformitate cu normele de interpretare menționate la articolul 17 din protocol.
- (3) Hotărârile anterioare luate de un organism de soluționare a litigiilor în ceea ce privește proporționalitatea măsurilor compensatorii în temeiul unui alt acord bilateral dintre cele menționate la articolul 21 alineatul (2) din protocol sunt obligatorii pentru instanța de arbitraj.
- (4) Instanța de arbitraj nu poate hotărî în calitate de mediator sau *ex aequo et bono*.

ARTICOLUL IV.4

Soluție stabilită de comun acord sau alte motive pentru închiderea procedurii

- (1) Părțile pot, în orice moment, să convină asupra unei soluții în legătură cu litigiul dintre ele. Acestea comunică împreună orice astfel de soluție instanței de arbitraj. În cazul în care soluția necesită aprobare în temeiul procedurilor naționale relevante ale uneia dintre părți, notificarea menționează această cerință, iar procedura de arbitraj se suspendă. În cazul în care o astfel de aprobare nu este necesară sau la notificarea finalizării unor astfel de proceduri naționale, procedura de arbitraj se încheie.
- (2) Dacă, în cursul procedurii, reclamantul informează în scris instanța de arbitraj că nu dorește să continue procedura și dacă, la data primirii comunicării respective de către instanța de arbitraj, pârâtul nu a intervenit încă în procedură, instanța de arbitraj emite o ordonanță prin care constată în mod oficial închiderea procedurii. Instanța de arbitraj hotărăște cu privire la costuri, care sunt suportate de reclamant, în cazul în care comportamentul părții respective justifică acest lucru.

(3) În cazul în care, înainte de pronunțarea hotărârii instanței de arbitraj, instanța de arbitraj concluzionează că a devenit inutilă sau imposibilă continuarea procedurii din orice alt motiv decât cele menționate la alineatele (1) și (2), instanța de arbitraj informează părțile cu privire la intenția sa de a emite o ordonanță de închidere a procedurii.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care există chestiuni nesoluționate cu privire la care ar putea fi necesar să se pronunțe și în cazul în care instanța de arbitraj consideră oportun să acționeze astfel.

(4) Instanța de arbitraj comunică părților o copie a ordonanței prin care se finalizează procedura de arbitraj sau a deciziei luate de comun acord între părți, semnată de arbitri. Articolul IV.2 alineatele (2)-(5) se aplică deciziilor cu privire la arbitraj luate de comun acord între părți.

ARTICOLUL IV.5

Rectificarea hotărârii instanței de arbitraj

(1) În termen de 30 de zile de la primirea hotărârii instanței de arbitraj, o parte poate, transmițând o notificare celeilalte părți și instanței de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, să solicite instanței de arbitraj să rectifice în textul hotărârii instanței de arbitraj orice eroare de calcul, orice eroare materială sau tipografică sau orice eroare sau omisiune de natură similară. În cazul în care consideră că respectiva cerere este justificată, instanța de arbitraj efectuează rectificarea în termen de 45 de zile de la primirea cererii. Cererea nu are efect suspensiv asupra termenului prevăzut la articolul IV.2 alineatul (6).

(2) În termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii sale, instanța de arbitraj poate să efectueze din proprie inițiativă rectificările menționate la alineatul (1).

(3) Rectificările menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se efectuează în scris și fac parte integrantă din hotărâre. Se aplică articolul IV.2 alineatele (2)-(5).

ARTICOLUL IV.6

Onorariile arbitrilor

(1) Onorariile menționate la articolul IV.7 trebuie să fie rezonabile, ținând seama de complexitatea cauzei, de timpul alocat de arbitri și de toate celelalte circumstanțe relevante.

(2) Se stabilește și se actualizează, atunci când este necesar, o listă a indemnizațiilor zilnice și a programului de lucru maxim și minim, care va fi comună tuturor acordurilor bilaterale din domeniile pieței interne la care participă Elveția, precum și Acordului privind sănătatea, Acordului privind schimburile comerciale cu produse agricole și Acordului privind contribuția financiară regulată a Elveției. Comitetul mixt pentru siguranța alimentară adoptă și actualizează lista respectivă printr-o decizie în sensul protocolului.

ARTICOLUL IV.7

Costuri

(1) Fiecare parte își suportă propriile costuri și jumătate din costurile instanței de arbitraj.

(2) Instanța de arbitraj își stabilește propriile costuri în hotărârea asupra fondului cauzei. Aceste costuri includ numai:

(a) onorariile arbitrilor, care trebuie indicate separat pentru fiecare arbitru și stabilite chiar de instanța de arbitraj în conformitate cu articolul IV.6;

(b) cheltuielile de călătorie și alte cheltuieli efectuate de arbitri și

(c) onorariile și cheltuielile Biroului Internațional.

(3) Costurile menționate la alineatul (2) trebuie să fie rezonabile, ținând seama de valoarea litigiului, de complexitatea litigiului, de timpul alocat de arbitri și de eventualii experți numiți de instanța de arbitraj în legătură cu acesta, precum și de orice alte circumstanțe relevante.

ARTICOLUL IV.8

Plata în avans a costurilor

(1) La începutul arbitrajului, Biroul Internațional poate solicita părților să consemneze o sumă egală cu titlu de avans pentru costurile menționate la articolul IV.7 alineatul (2).

(2) În cursul procedurii de arbitraj, Biroul Internațional poate solicita părților să consemneze și alte sume în plus față de cele menționate la alineatul (1).

(3) Toate sumele consemnate de părți în conformitate cu prezentul articol se achită Biroului Internațional și se utilizează de acesta pentru a acoperi costurile suportate efectiv, inclusiv, în special, onorariile arbitrilor și ale Biroului Internațional.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL V.1

Modificări

Comitetul mixt pentru siguranța alimentară poate adopta, prin decizie, modificări ale prezentului apendice.

PRIVILEGIILE ȘI IMUNITĂȚILE
AUTORITĂȚII EUROPENE PENTRU SIGURANȚA ALIMENTARĂ

ARTICOLUL 1

[care corespunde articolului 1 din Protocolul (nr. 7)]

Spațiile și clădirile Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) sunt inviolabile. Acestea sunt exceptate de la percheziție, rechiziție, confiscare sau expropriere. Patrimoniul și activele autorității nu pot face obiectul niciunei măsuri administrative sau judiciare de constrângere fără autorizație din partea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ARTICOLUL 2

[care corespunde articolului 2 din Protocolul (nr. 7)]

Arhivele autorității sunt inviolabile.

ARTICOLUL 3

[care corespunde articolelor 3 și 4 din Protocolul (nr. 7)]

- (1) Autoritatea, activele, veniturile și alte bunuri ale acesteia sunt scutite de orice impozit direct.
- (2) Bunurile și serviciile exportate autorității pentru uzul său oficial din Elveția sau furnizate autorității în Elveția nu fac obiectul niciunor taxe și niciunor impozite indirecte.
- (3) Se acordă scutirea de TVA în cazul în care prețul efectiv de achiziție a bunurilor și serviciilor menționate în factură sau în documentul corespunzător se ridică la cel puțin o sută de franci elvețieni (inclusiv taxele). Autoritatea este scutită de orice taxă vamală, interdicție și restricție la importul și exportul articolelor destinate uzului său oficial; articolele astfel importate nu vor fi cedate cu titlu oneros sau gratuit în Elveția decât în condiții permise de guvernul Elveției.
- (4) Scutirea de TVA, de accize și de orice alte impozite indirecte se acordă la prezentarea de către furnizorul de bunuri sau servicii a formularelor elvețiene prevăzute în acest scop.
- (5) Nu se acordă nicio scutire cu privire la impozitele, taxele și impunerile care nu constituie decât simpla remunerare a serviciilor de utilitate publică.

ARTICOLUL 4

[care corespunde articolului 5 din Protocolul (nr. 7)]

Pentru comunicările sale oficiale și transmiterea tuturor documentelor sale, autoritatea beneficiază, în Elveția, de regimul acordat de către statul respectiv misiunilor diplomatice.

Correspondența oficială, precum și celelalte informații oficiale ale autorității nu pot fi cenzurate.

ARTICOLUL 5

[care corespunde articolului 6 din Protocolul (nr. 7)]

Permisele de liberă trecere ale Uniunii eliberate membrilor și agenților autorității sunt recunoscute cu titlu valabil de liberă circulație pe teritoriul Elveției. Aceste permise de liberă trecere se eliberează funcționarilor și altor agenți, în condițiile prevăzute de Statutul funcționarilor Uniunii și de Regimul aplicabil celorlalți agenți¹.

¹. Regulamentul nr. 31 (CEE), Regulamentul nr. 11 (CEE), de stabilire a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice (JO 45, 14.6.1962, p. 1385), inclusiv orice modificări ulterioare.

ARTICOLUL 6

[care corespunde articolului 10 din Protocolul (nr. 7)]

Reprezentanții statelor membre ale Uniunii care participă la lucrările autorității, consilierii acestora și experții tehnici beneficiază, cu ocazia exercitării funcțiilor lor și pe perioada călătoriei spre locul de desfășurare a reuniunii din Elveția și retur, de privilegiile, imunitățile și facilitățile obișnuite.

ARTICOLUL 7

[care corespunde articolului 11 din Protocolul (nr. 7)]

Pe teritoriul Elveției și indiferent de cetățenia lor, funcționarii și ceilalți agenți ai autorității:

- (a) beneficiază de imunitate de jurisdicție pentru actele îndeplinite de aceștia, inclusiv afirmațiile scrise sau verbale, în calitatea lor oficială, sub rezerva aplicării dispozițiilor din tratatele care reglementează, pe de o parte, răspunderea funcționarilor și a altor agenți față de Uniune și, pe de altă parte, competența Curții de Justiție a Uniunii Europene de a decide asupra litigiilor dintre Uniune și funcționarii, respectiv alți agenți ai Uniunii. Aceștia beneficiază de imunitate și după încetarea funcțiilor lor;
- (b) nu sunt supuși, nici ei și nici soții/soțiile sau membrii de familie aflați în întreținerea lor, dispozițiilor privind limitarea imigrației și formalităților de înregistrare pentru străini;

- (c) beneficiază, cu privire la reglementările monetare sau de schimb valutar, de facilitățile recunoscute în mod obișnuit funcționarilor organizațiilor internaționale;
- (d) beneficiază de dreptul de a importa, fără taxe vamale, mobilierul și bunurile personale cu ocazia numirii în funcție în Elveția și de dreptul de a-și reexporta, fără taxe vamale, mobilierul și bunurile personale la încheierea misiunii în statul menționat, sub rezerva, în ambele situații, a condițiilor considerate necesare de către guvernul Elveției;
- (e) beneficiază de dreptul de a importa, fără taxe vamale, automobilul personal, achiziționat fie în statul unde au avut ultima reședință, fie în statul lor de origine, în condițiile pieței interne din statul respectiv și de a-l reexporta, fără taxe vamale, sub rezerva, în ambele situații, a condițiilor considerate necesare de către guvernul Elveției.

ARTICOLUL 8

[care corespunde articolului 12 din Protocolul (nr. 7)]

În condițiile și în conformitate cu procedura prevăzută de dreptul Uniunii, indemnizațiile, salariile și retribuițiile plătite de autoritate funcționarilor și altor agenți ai autorității sunt impozitate de Uniune.

Sunt scutite de impozitele elvețiene federale, cantonale și comunale indemnizațiile, salariile și retribuițiile plătite de autoritate propriilor funcționari și agenți.

ARTICOLUL 9

[care corespunde articolului 13 din Protocolul (nr. 7)]

În vederea aplicării impozitelor pe venituri și pe moștenire conform drepturilor de succesiune, precum și a convențiilor de evitare a dublei impunerii încheiate între Elveția și statele membre ale Uniunii, funcționarii și alți agenți ai autorității care, din motive exclusiv legate de exercitarea funcțiilor lor în serviciul autorității, își stabilesc reședința fiscală pe teritoriul Elveției la data intrării în serviciul autorității sunt considerați, atât în Elveția, cât și în țara de domiciliu fiscal, ca și cum și-ar fi păstrat domiciliul în această din urmă țară, dacă aceasta este un stat membru al Uniunii. Această dispoziție se aplică de asemenea soțului/soției, în măsura în care acesta/aceasta nu desfășoară activități profesionale proprii, precum și copiilor aflați în întreținerea și în grija persoanelor prevăzute la prezentul articol.

Bunurile mobile aparținând persoanelor prevăzute la primul paragraf și situate în Elveția sunt scutite de la impozitul pe succesiuni în Elveția; pentru stabilirea acestui impozit, bunurile mobile se consideră ca aflându-se în statul de domiciliu fiscal, sub rezerva drepturilor statelor terțe și a aplicării eventuale a dispozițiilor și convențiilor internaționale referitoare la dubla impunere.

Domiciliile dobândite numai în scopul exercitării de funcții în serviciul altor organizații internaționale nu sunt avute în vedere în aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

ARTICOLUL 10

[care corespunde articolului 14 din Protocolul (nr. 7)]

Dreptul Uniunii stabilește regimul prestațiilor sociale aplicabile funcționarilor și altor agenți ai Uniunii.

Funcționarii și alți agenți ai autorității nu sunt obligați, prin urmare, să fie membri ai sistemului de securitate socială din Elveția, cu condiția să fie deja acoperiți de regimul prestațiilor sociale aplicabile funcționarilor și altor agenți ai Uniunii. Membrii de familie ai angajaților autorității care fac parte din gospodăria acestora sunt acoperiți de regimul prestațiilor sociale aplicabile funcționarilor și altor agenți ai Uniunii, cu condiția să nu fie angajați de un alt angajator decât autoritatea și cu condiția să nu beneficieze de prestații sociale dintr-un stat membru al Uniunii sau din Elveția.

ARTICOLUL 11

[care corespunde articolului 15 din Protocolul (nr. 7)]

Dreptul Uniunii stabilește categoriile de funcționari și alți agenți ai autorității cărora li se aplică, total sau parțial, dispozițiile articolelor 7, 8 și 9.

Numele, pozițiile și adresele funcționarilor și ale altor agenți care fac parte din aceste categorii sunt comunicate periodic Elveției.

ARTICOLUL 12

[care corespunde articolului 17 din Protocolul (nr. 7)]

Privilegiile, imunitățile și facilitățile sunt acordate funcționarilor și altor agenți ai autorității exclusiv în interesul acesteia din urmă.

Autoritatea are libertatea de a ridica imunitatea acordată unui funcționar sau altor agenți în toate cazurile în care apreciază că ridicarea acestei imunități nu contravine intereselor autorității.

ARTICOLUL 13

[care corespunde articolului 18 din Protocolul (nr. 7)]

În aplicarea prezentului apendice, autoritatea acționează de comun acord cu autoritățile responsabile ale Elveției sau ale statelor membre ale Uniunii interesate.
